Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1468 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 13 ianuarie 1954

In numărul de azi:

Adunările generale ale cooperativelor de aprovizionare și desfacere

Zilele acestea au început în toată țara adunările generale ale cooperativelor de aprovizionare și desfacere. Ca și în ceilalți ani și acum, masele largi de cooperatori vor analiza amănunțit activitatea desfășurată în timp de un an de zile de către consiliile de conducere și lucrătorii acestor cooperative și vor alege în conducerea cooperativelor elementele cele mai cinstite și devotate cooperației. Astfel, cooperativele de aprovizionare și desfacere vor primi un nou ajutor pentru a reuși să îndeplinească sarcina asigurării populației muncitoare dela orașe cu produse agricole, a industriei socialiste cu materii prime și a țărănimii muncitoare cu produse industriale, contribuind astfel la întărirea legăturii economice între oraș și sat.

Astăzi în cooperativele de aprovizionare și desfacere dela sate, lucrează un număr însemnat de tineri cooperatori care îndeplinesc funcții de răspundere ca: achizitori, vânzători, casieri, contabili etc. Acești tineri au obținut realizări importante în munca lor, mai cu seamă acolo unde au fost sprijiniți de către organele și organizațiile de bază U.T.M. Asemenea exemple se pot da dela cooperativele din comunele Balta Albă, raionul Filimon Sârbu, regiunea Galați și Sihlea din raionul Râmnicu Sărat. Răspunzând chemării organizațiilor de partid și fiind îndrumate în această direcție de către organele raionale U.T.M., organizațiile de bază U.T.M. din aceste comune au privit cu spirit de răspundere munca de cooperație, ajutând îndeaproape pe tinerii salariați ai cooperativei să-și îndeplinească sarcinile ce le reveneau și mobilizând pe ceilalți tineri cooperatori să sprijine activitatea cooperativei. In felul acesta organizațiile de bază U.T.M. din comunele Balta Albă și Sihlea au adus o contribuție importantă la îndeplinirea sarcinilor de plan ale acestor cooperative. Cooperativa din Balta Albă a reușit să-și îndeplinească planul de achiziții pe sortimente încă dela 8 octombrie anul 1953, iar cea din Sihlea dela 20 august 1953.

Nu peste tot însă se poate vorbi despre sprijinul dat de către organele și organizațiile de bază U.T.M. muncii de cooperație. Sunt organe și organizații de bază U.T.M. care nu sprijină în suficientă măsură munca cooperativelor sau chiar privesc cu nepăsare și cu un scăzut spirit de răspundere sarcinile ce le revin în această direcție. Unele organe și organizații de bază U.T.M. nici nu-și propun sarcini în legătură cu activitatea cooperației. In adunările generale ale unor organizații de bază U.T.M. nu se discută despre ajutorul pe care l-ar putea da utemiștii și tinerii muncii de cooperație. In multe locuri organizațiile de bază U.T.M. nu combat birocratismul ce s'a cuibărit în munca unor cooperative și nu ajută pe tineri să lupte împotriva acestuia. Așa se petrec lucrurile cu unii utemiști și tineri care muncesc în cadrul uniunilor și cooperativelor din regiunile Bacău și Timișoara. Deci nu este întâmplător faptul că contribuția utemiștilor și tinerilor din aceste regiuni în problemele muncii de achiziții și valorificări este sub posibilități.

Prilejul adunărilor generale trebuie folosit îndeosebi pentru mobilizarea tineretului în munca de cooperație. Organele și organizațiile de bază U.T.M au datoria să folosească etapa desfășurării adunărilor generale ca un mijloc potrivit pentru desfășurarea unei temeinice munci politice de lămurire și educare a tineretului asupra importanței și rolului cooperativelor de aprovizionare și desfacere în lupta partidului și statului nostru democrat-popular pentru creșterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru a aduce o contribuție mai mare în desfășurarea muncii de cooperație, organizațiile de bază U.T.M. au sarcina importantă de a desfășura o muncă intensă în rândul tinerilor care activează în domeniul cooperației, lămurindu-i pe aceștia de rolul vital ce-l au cooperativele de aprovizionare și desfacere în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Experiența căpătată până acum în munca de cooperație ne învață că numai studiind problemele de cooperație organele și organizațiile de bază U.T.M. pot să sprijine cu adevărat munca tinerilor din acest sector de activitate. Iată deci de unde izvorăște necesitatea cunoașterii acestor probleme. In adunările generale utemiștii și tinerii trebuie să discute cu un înalt spirit critic și autocritic despre problema achizițiilor și valorificărilor, venind totodată cu propuneri cât mai folositoare pentru a îmbunătăți această latură din activitatea cooperației. Pentru întărirea muncii politice în activitatea cooperației se cere din partea organelor și organizațiilor de bază U.T.M să popularizeze temeinic în rândul tinerilor cooperatori prin toate mijloacele ce le stau la îndemână sarcinile cooperativelor de aprovizionare și desfacere în condițiile construirii socialismului. Trebue popularizat îndeosebi în fața acestor tineri conținutul dărilor de seamă, pentruca, atunci când vor participa la adunarea generală, tinerii să cunoască în întregime situația economică și financiară a cooperativei și activitatea ei în această direcție, să știe cum au fost folosite fondurile cooperativei și felul cum s'a organizat valorificarea produselor agricole. Deasemeni tinerii cooperatori trebue să știe cum s'a desfășurat desfacerea mărfurilor industriale și lipsurile ce s'au manifestat în această direcție. Numai cunoscând toate problemele puse în desbaterea adunării generale, tinerii cooperatori vor lua cuvântul și vor veni cu propuneri concrete și folositoare în direcția îmbunătățirii muncii de viitor a cooperativelor. Dar acest lucru cere din partea tinerilor cooperatori să critice cu curaj lipsurile din munca cooperativei, să vină cu inițiative noi știind că în acest fel contribuția lor va fi folositoare în asigurarea bunului mers al cooperativei. Pe de altă parte tinerii vor putea ajuta pe cei aleși în conducerea cooperativei să privească cu răspundere sarcinile ce li s'au încredințat.

Prin sporirea vigilenței trebuie să se promoveze în conducerea cooperativelor elementele cele mai devotate intereselor ei. Organizațiile de bază U.T.M. au datoria să se preocupe ca din rândul tineretului să ajungă la conducerea cooperativelor elementele cele mai bune, capabile să ducă la îndeplinire sarcinile ce li se vor încredința de masa cooperatorilor, având-se în vedere că este necesar să se acorde o atenție deosebită promovării tinerelor fete în munci de răspundere. Utemiștii și tinerii aleși în consiliile de conducere, în comisiile de revizie (cenzori), în comitetele de prăvălii sau ca împuterniciți, au datoria să dea dovadă de un bun spirit gospodăresc, să lupte cu toate forțele lor împotriva birocratismului, risipei, necinstei, manifestărilor elementelor dușmănoase și afaceriste etc. Să țină îndeosebi seama de satisfacerea cerințelor mereu crescânde ale populației muncitoare dela sate și să participe în permanență la rezolvarea treburilor cooperativei făcând propuneri cât mai folositoare pentru îmbunătățirea activității cooperativei.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organele și organizațiile de bază U.T.M dela sate trebuie să lupte neîncetat pentru îmbunătățirea activității cooperativelor de aprovizionare și desfacere, pentru ridicarea lor la nivelul sarcinilor actuale.

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Dragi tovarăși,

Vă mulțumesc din toată inima pentru felicitările voastre cu ocazia zilei în care am împlinit 60 de ani.

Mao Țze-dun

Pekin, 28 decembrie 1953

De pe cuprinsul patriei noastre

★ ★ ★ ★

Pentru bunăstarea oamenilor muncii

Undeva departe la sute de kilometri de Capitala patriei noastre, în vestul țării, se află orașul Arad important centru industrial. Tinerii din Arad la fel ca mulți alți tineri din țara noastră, au pornit cu elan la muncă în noul an. Ei sunt hotărîți să obțină noi succese pe care să le alăture celor obținute până acum în bătălia pentru îndeplinirea planului de stat.

Știrile pe care le publicăm mai jos, trimise de tovarășa Ana Martin — corespondenta „Scânteii tineretului" pentru regiunea Arad, redau câteva aspecte din lupta tinerilor din orașul Arad pentru înfăptuirea sarcinilor ce reies din Hotărîrile partidului nostru.

Incălțăminte mai multă și mai bună

Deși mai era încă timp până la ora 8, Constantin Roman, mergea cu pas grăbit. Așa-i obiceiul lui să fie întotdeauna cu câteva minute înainte de începerea lucrului în atelier. In prima zi de muncă a noului an, Constantin avea însă un gând pe care nu-l mărturisise nimănui. Voia să fie el primul în secție. La poarta fabricii, l-a întâmpinat bătrânul portar cu binecunoscuta urare „La mulți ani". Roman îi răspunse și se îndreptă grăbit spre atelier. Deschise ușa și începu să-și pregătească tiparele după care avea să croiască pielea, apoi își ascuți pe rând cuțitele. Auzind zgomot de pași își îndreptă privirea spre ușă. Intra un grup de muncitori, tineri și vârstnici, printre care se afla tov. Damian Ștefan, și utemistele Maria Negruț și Zina Grădinaru.

Când tovarășii săi l-au întrebat pe utemistul Roman Constantin ce-și dorește în noul an, Roman a stat o clipă pe gânduri. Ce-și dorește un om la început de an. Și Roman Constantin își dorește multe lucruri.

— Dealtfel ce aș putea să-mi doresc legat de munca mea — le spuse el tovarășilor — decât să croiesc cât mai bine și cât mai multe fețe.

Tovarășii săi îl știu pe utemistul Roman că-și ține întotdeauna cuvântul dat. In cursul anului trecut pe carnetul personal de economii al lui Roman, a fost înscrisă cifra de 3581 de decimetri pătrați de piele economisiți. In prima zi de lucru a acestui an, el și-a depășit norma cu 113%. Acesta a fost primul succes pe 1954. Dindelegan Vasile și-a depășit norma cu 101 la sută, iar utemistele Maria Negruț și Zina Grădinaru, care de curând au terminat școala profesională cu 95 la sută.

Așa au început munca în noul an, tinerii dela fabrica de încălțăminte „Libertatea".

O zi obișnuită la magazinul „Universal"

Utemistul C. Marius, gestionarul raionului de încălțăminte, se grăbea să ajungă cât mai repede la magazin. Cumpărătorii, oameni ai muncii, trebuesc serviți în condițiuni cât mai bune. Sosise și tov. Ilie Boca, [illegible] cât și ceilalți vânzători din raion. In scurt timp, rafturile au fost aranjate, [illegible] pentru a se putea începe vânzarea. Și la celelalte raioane se făceau ultimele pregătiri.

La ora 8 ușile magazinului au fost deschise. Cumpărătorii se îndreptau fiecare spre raioanele unde se găseau mărfurile de care aveau nevoie.

La raionul de textile, lucrează și utemista Lidia Sighele. Ea întâmpină cumpărătorii cu bucurie, îi ajută să-și găsească ceeace e mai potrivit, deaceea cumpărătorii sunt mulțumiți.

★

— Mamă vreau un cocoșel de tablă și un călut alb — îi spuse Nicușor, un băiețel cu ochi mari albaștri, mamei sale. Și mama — tovarășa Triponescu, ținându-și copilul de mână, se îndreptă spre raionul de jucării.

— Ce jucărie frumoasă să-ți dau „flăcăule"?

Nicușor, căci el era „flăcăul", căruia i se adresă vânzătoarea utemistă Livia Belliat, se încurcă puțin la început. Apoi prinse curaj.

— Vreau un cocoșel de tablă și un călut alb.

Vânzătoarea îl ajută să-și aleagă jucăriile care le dorea micul cumpărător, iar mama le plăti la casă. Nicușor, în culmea fericirii, strângea în brațe pachetul cu jucării și zâmbea vânzătoarei.

★

La raionul de încălțăminte, se găseau mai mulți cumpărători. Vânzătorii acestui raion se mișcau cu repeziciune, aducând în fața cumpărătorilor mărfurile cerute. Multă lume cerea șoșoni și cizmulițe. Tânăra Elena [illegible] dela „Librăria Noastră", încearcă o pereche de cizmulițe. Îi veneau bine. Alți și alți cumpărători erau serviți de către vânzători cu mărfurile de care aveau nevoie.

Aplicând metoda sovietică Corovchin, tinerii dela magazinul „Universal", reușesc să obțină rezultate însemnate în munca lor.

„Niciun om al muncii să nu plece nemulțumit din magazinul nostru"! Aceasta este năzuința fiecărui vânzător.

Tovarășul Maximilian Adler, directorul comercial al magazinului, îți vorbește cu multă plăcere despre munca încununată de succese a tinerilor din magazin, care alături de vârstnici au obținut în anul care a trecut importante realizări.

Anul acesta, încă din primele zile tinerii dela magazinul „Universal" muncesc cu multă dragoste pentru a servi în condițiuni cât mai bune pe cumpărători, pentru înfăptuirea sarcinilor ce reies din programul de măsuri economice elaborat de partid.

Primul drum în 1954

Locomotiva 230096 ieșea pufăind greu din depou. [illegible] Acolo-l așteaptă trenul cu care va face primul drum în acest an. [illegible]

[illegible] Tânărul stahanovist Ioan [illegible] este unul dintre fruntașii [illegible] depoului C.F.R.-Arad. In ultima lună a anului trecut, el a economisit 22,5 tone de cărbune. El s'a angajat ca în primul drum pe care-l va face în anul 1954, să economisească 2 tone de combustibil. Cu ajutorul metodei sovietice Clavdia Baranovscaia, tânărul mecanic și-a îndeplinit angajamentul: a economisit în primul drum 2 tone de cărbune.

La 6 minute, de pe banda rulantă coboară un costum

Când utemistul Gheorghe Tătar, responsabilul brigăzii utemiste dela secția de confecții a cooperativei „Artex", a intrat în secție, tinerii brigadieri Marioara Zaharia, Palfi Francisc și Ama Ardelean, l-au întâmpinat spunându-i cu veselie: „Baldog uj évet" (An nou fericit).

Cei 64 de tineri, membri ai brigăzii utemiste, care lucrează pe bandă rulantă, și-au început munca în noul an cu multă tragere de inimă. De câtăva vreme ei aplică metoda controlului pe fiecare fază de operație. Fiecare muncește cu multă atenție pentru a da lucru fără defecte. Dela aplicarea metodei Lidiei Savelieva, refacerile au scăzut simțitor. Dela 8—10 refaceri care se făceau zilnic înainte, s'a ajuns acum la numai 2—3 refaceri.

Pentru confecționarea unui costum de damă au fost stabilite 13 minute. Cei 64 de tineri, au reușit însă datorită străduințelor lor să confecționeze în numai 6 minute un costum. Astfel, din prima zi a noului an ei au depășit norma cu sută la sută, confecționând 80 de costume în loc de 40 cât este norma.

Stahanovistul Gherghel Iulius, este cunoscut de mulți muncitori dela uzinele „23 August" din Capitală pentru activitatea sa rodnică în producție. Lucrând la diferite piese pentru motoare, el reușește să obțină o depășire de normă de 120 la sută.

In fotografie: stahanovistul Gherghel Iulius controlând o piesă lucrată.

Noii deputați la lucru

TIMIȘOARA (dela corespondentul nostru **Svetislav Isacov**).

Au trecut doar câteva săptămâni dela alegerea deputaților în sfaturile populare. In acest scurt timp, deputații din orașul Timișoara au și început să obțină succese în rezolvarea multora dintre problemele alegătorilor.

Astfel, deputata din circumscripția electorală orășenească Nr. 23, utemista dr. Cărăbuș Margareta, a rezolvat unele din propunerile studenților dela Institutul de Medicină și Institutul Pedagogic. De pildă ea a luat legătura cu secțiile speciale ale sfatului popular orășenesc pentru a se îmbunătăți situația la cantina Institutului de Medicină.

Studenții sunt mulțumiți de activitatea deputatei lor. Ea se află necontenit în mijlocul cetățenilor discută cu ei, le cere părerea, ascultă cu atenție propunerile lor și apoi se preocupă de traducerea în viață a propunerilor.

In acest scurt timp a mai obținut unele realizări frumoase și deputata utemistă Arsin Darinca — tehnician la uzinele textile din Timișoara. Ca urmare a propunerii cetățenilor din Str. Liniștei, strada a început să fie reparată. Deputata Arsin Darinca, a mobilizat cetățenii care prin muncă voluntară și-au amenajat strada cărând zeci de căruțe cu zgură.

Activistul utemist Ion Vasiliu — deputat în circumscripția electorală orășenească Nr. 206, la propunerea alegătorilor săi, de a se pune în circulație dimineața mai multe tramvaie pe linia Nr. 8, a luat legătura cu I.T.A.S. și a cerut să fie rezolvată această cerere. El a mai propus comitetului executiv al sfatului popular orășenesc ca muncitorii să ridice lemnele prin instituțiile în care lucrează, pentru a se evita aglomerația la depozitul de lemne, lucru care a și fost rezolvat. Acum muncitorii primesc lemne mult mai repede fără a mai aștepta la rând. Astfel, datorită activității însuflețite a deputaților din sfaturile populare, propunerile oamenilor muncii prind viață.

Perspective în creșterea animalelor în raionul Piatra Neamț

Cu mult interes au primit țăranii muncitori din raionul Piatra Neamț, legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956. Ei au văzut în această lege un nou sprijin dat de statul nostru democrat-popular, în scopul ridicării continue a nivelului de trai al întregului popor.

In satele acestui raion s'au obținut succese însemnate în creșterea vitelor. Față de anul 1948, efectivul de bovine a crescut cu 88 la sută, al ovinelor cu 110 la sută, iar al porcinelor cu 140 la sută. Gospodăriile colective din Mărgineni, Dobreni, Bodești, Bârgăoani și altele și-au creeat cu ajutorul primit din partea statului și din veniturile realizate, ferme zootehnice cu un mare efectiv de animale. Gospodăria colectivă din Dumbrava Roșie, care abia a împlinit un an dela înființare, în afară de fermele zootehnice create a prevăzut în planul de producție pe anul 1954 înființarea unei crescătorii de 250 de oi și a unei crescătorii de gâște. Au fost înființate deasemeni crescătorii de porci la gospodăriile anexe ale trustului de exploatare a lemnului și în cadrul URCAD-ului.

Pentru îmbunătățirea raselor de vite au fost aduși în ultimii ani în comunele din raionul Piatra Neamț reproducători de rasă și au fost create stațiuni de însămânțare artificială la bovine și ovine, stațiuni cu armăsari și vieruși de rasă. In comuna Bodești, de pildă, au fost aduși 12 tauri de rasa „Switz" 4 vieruși de rasa „York" și un însemnat număr de berbeci.

Rezultate frumoase în creșterea animalelor au fost obținute în cursul anului 1953 la secția din comuna Căciulești a gospodăriei anexe a trustului de exploatare a lemnului din Piatra Neamț. Planul acestei secții pe anul 1953 a fost realizat în proporție de 109,2 la sută. Prin aplicarea metodelor de muncă ale crescătorilor de vite din Uniunea Sovietică, dela cele 50 de scroafe fătătoare s'au obținut în medie câte 14 purcei. (Agerpres)

Vacanța de iarnă a copiilor sovietici

V. Liubimova
scriitoare sovietică
laureată a Premiului Stalin

Anul acesta, iarna a sosit la Moscova cu întârziere. Luna decembrie a fost călduroasă dar la sfârșit s'a lăsat gerul, a căzut multă zăpadă și vacanța școlarilor a început în plină iarnă.

Pentru vacanța de iarnă a elevilor, Moscova se pregătește întotdeauna din timp. In minunatele păduri din jurul Moscovei se taie brazi svelți, stufoși, care sunt apoi transportați în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor, la Casele Pionierilor, în școli și parcuri. Teatrele pentru copii și teatrele de păpuși pregătesc noi spectacole, studiourile cinematografice produc noi filme, artiștii dela teatrele de estradă repetă noi programe, în Parcul de cultură și odihnă se ridică un derdeluș pentru săniuțe, se amenajează terenuri de patinaj.

In dimineața de 30 decembrie, vacanța a început prin tradiționala sărbătoare a pomului de iarnă din Sala Coloanelor. Coloanele de marmoră albă ca zăpada ale sălii erau încadrate de ghirlande verzi și aromate. Policandrul de cristal revărsa o bogăție de lumini iar în mijloc se înălța un minunat brad înalt de 18 metri.

Incepe să „ningă". Iată-l și pe Moș Gerilă. La un semn al baghetei magice pe ramurile bradului se aprind lumini multicolore care stârnesc exclamațiile de entuziasm ale copiilor. Ce reprezentații frumoase se dau în jurul bradului! Cât de interesant este să-i privești pe artiștii cunoscuți din Moscova, cât de plăcut este să sbori cu o iuțeală amețitoare în călușei, sau să nimerești într'o cameră unde afli împărăția basmelor...

350 de artiști dela teatrele din Moscova, dela Filarmonică și dela teatrele de estradă au participat, în prima zi, la sărbătorirea pomului de iarnă din Sala Coloanelor. Sărbătoarea pomului de iarnă a continuat până la terminarea vacanței; la această sărbătoare au luat parte 100.000 de școlari.

In aceste zile, teatrele din Moscova au fost pline de spectatori. Teatrul Central de copii a pregătit pentru elevii din clasele superioare o premieră — „In largul apei", despre absolvenții școlii „Nahimov". Teatrul tânărului spectator din Moscova a pregătit pentru copiii de vârstă mijlocie un nou spectacol — basmul chinezesc „Steaua azurie". Teatrul de păpuși, condus de Serghei Obrazțov a prezentat celor mai mici spectatori basmul italian „Buratino". 20 de teatre pentru adulți din Moscova, au prezentat pentru școlari matinee cu participarea celor mai bune forțe artistice. Multe teatre au pregătit spectacole speciale pentru copii. Teatrul de artă din Moscova a reluat pentru vacanța de iarnă a școlarilor, unul din cele mai frumoase spectacole — „Pasărea albastră" a lui Maeterlink. Teatrul „Pușchin" a prezentat copiilor spectacolul „Floarea purpurie". La cinematografele din Moscova au rulat filmele preferate de copii. In vederea vacanței au fost turnate noi filme. Cei mici, de pildă, au vizionat cu plăcere un nou film de desene animate — basmul chinezesc „Cei trei frați Liu".

In aceste zile senine și geroase, sute de copii au vizitat galeria „Tretiacov", muzeul de arte plastice „A. S. Pușchin" și alte muzee din Moscova.

Amatorii de sport se grăbeau de dimineață spre patinoarele puse la dispoziția școlarilor în timpul vacanței. Și cu câtă plăcere schiau ei prin pădurile din jurul Moscovei, unde iarna e o priveliște minunată. Mii de elevi din clasele superioare au făcut excursii cu schiurile.

Pretutindeni, în aceste zile, răsuna o muzică veselă: fetițele și băieții se prindeau de mâini și dansau, se presărau cu confete, își aruncau unul altuia serpentine. Copiii și-au petrecut vesel zilele de odihnă.

O încununare a acestei bucurii sărbătorești a fost pentru copiii din Moscova pomul de iarnă din Cremlin. Cremlinul și-a întâmpinat prietenii dragi, împodobit cu mantia argintie a unei dimineți geroase. Brazii întunecați, dormitau sub cușmele lor albe. Drumul era așternut cu zăpadă pufoasă.

Marele palat al Cremlinului a fost pus în timpul vacanței la dispoziția copiilor. Pretutindeni se vedeau fețe fericite și însuflețite de copii, pretutindeni cântau orchestre, răsuna râsul plin de bucurie al copiilor. Până la începerea serbării pomului de iarnă, copiii s'au plimbat prin palat, au privit vechile turnuri și iatacurile țarilor. Bucuria copiilor a fost fără margini când au ajuns în minunata sală alb — aurie Gheorghi unde pe plăcile de marmoră sunt înscrise cu litere aurii unitățile militare distinse pentru vitejie cu ordinul „Sf. Gheorghe" și unde acum se ridică o minunăție de brad. Acest brad minunat avea înălțimea unei case cu 2 etaje și jumătate. El era împodobit cu peste 20.000 de jucării și câteva sute de becuri, presărat cu globuri aurii, fiecare mare cât o portocală. In jurul pomului se găseau personagiile din basme: țareviciul Ivan, Călutul cocoșat, motanul încălțat, iepuri, vulpi, Moș Gerilă și Fetița de zăpadă. Copiii s'au simțit într'adevăr în lumea basmelor; amintirea pomului de iarnă din Cremlin va rămâne în sufletul lor alături de cele mai dragi amintiri.

Aproape în toate încăperile palatului se găseau pachete — daruri pentru Anul Nou. După ce s'au jucat și au dansat după pofta inimii, copiii au ieșit din palat strângând la piept darurile primite.

Niciodată nu vor uita copiii sovietici această sărbătoare minunată — mărturie a grijii părintești pe care le-o poartă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic.

Colțul ȘTIINȚEI & TEHNICII

Noutăți științifice

O nouă fibră sintetică — nitrilonul

Până aproape de începutul secolului XX oamenii au folosit pentru necesitățile lor fibre pe care le-au obținut din diferite plante, din lâna animalelor, din coconii de viermi de mătase etc. Asemenea fibre se numesc naturale: printre ele sunt bumbacul, lâna, mătasea, inul, precum și asbestul. Totuși, rezervele de fibre naturale sunt limitate și în afară de aceasta, ele nu pot satisface întotdeauna cerințele științei și tehnicei în continuă dezvoltare. Deaceea, savanții s'au străduit încă de mult să obțină pe cale artificială fibre având proprietățile dorite. Pentru obținerea fibrelor artificiale se folosesc proteine sau celuloze adică substanțe a căror natură este înrudită cu cea a fibrelor naturale.

Problema se pune cu totul altfel la fibrele sintetice. Ele se fac din substanțe simple ca acidul fenic, acetilena, clorul, etc. Ca materie primă pentru acestea servesc cărbunele de pământ, țițeiul, varul, sarea de bucătărie și alte produse foarte răspândite.

Pentru obținerea fibrelor sintetice, care pot fi apoi lucrate în țesături, aceste substanțe se transformă în prealabil în rășini speciale. Pentru a înțelege acest proces, să ne referim de exemplu la fabricarea capronului. El se obține din acid fenic, preparat mai ales din cărbune de piatră. Drept rezultat al unui tratament special acest acid se transformă în rășină.

Dar cum se pot obține din rășină fibre de capron? Pentru aceasta, prin topirea rășinii, se obține o soluție bună pentru trefilare. Ea intră într'un aparat de unde trece sub presiune printr'o filieră cu orificii foarte fine. Din această filieră șuvițele fine de rășină intră în [illegible] special se solidifică [illegible] fire și din acestea [illegible] țesături.

Fibrele sintetice au [illegible] 15—20 [illegible] în diferite domenii. Rezistența lor [illegible] temperatura de 210 grade [illegible] la temperaturi mai joase.

De curând, în laboratoarele Institutului Textil „S. M. Chirov" din Leningrad, s'a obținut o nouă fibră sintetică dintr'o rășină specială: poliacrilonitrilon. Această fibră a căpătat numele de nitrilon. În prezent, se elaborează tehnologia pentru producerea ei pe scară largă.

Soluția de poliacrilonitrilon care este deasă și vâscoasă și de culoare galbenă, se împinge prin orificiile filierei într'o baie umplută cu un lichid special, unde ea se transformă în fibre. Fibrele de nitrilon obținute prin acest procedeu sunt foarte puțin rezistente. Dacă sunt însă încălzite până la o temperatură de 140° și se trefilează de 15—20 ori, rezistența nitrilonului devine excepțional de mare.

Ca aspect și în special ca densitate și moliciune, nitrilonul se apropie de mătasea naturală, mult mai mult decât oricare din fibrele artificiale și sintetice cunoscute până în prezent. Ca proprietăți fizico-mecanice și fizico-chimice, el se aseamănă cu capronul și nylonul însă le depășește și în ce privește rezistența la căldură și stabilitatea față de acțiunea luminii și a atmosferei. Nitrilonul nu se deformează nici chiar la 200 grade căldură depășind în această privință toate fibrele sintetice cunoscute până în prezent (clorvinilice, clorinice, vinilonice, etc.) precum și capronul și nylonul.

Nitrilonul este stabil la acțiunea celor mai diverse substanțe printre care la acizi, alcalii, acetonă, benzen, benzină, alcool și la marea majoritate a solvenților organici.

El nu suferă de pe urma acțiunii distrugătoare a mucegaiurilor, microorganismelor și moliilor, ceeace permite să fie utilizat de pildă la fabricarea unor plase de pescuit de mare rezistență, care nu putrezesc.

Din noua fibră se pot fabrica diferite produse textile, atât pentru necesitățile tehnice cât și pentru cele ale populației [illegible]

[illegible]

Greder-elevatorul — Mașina gigant

Mașina numită greder-elevator este o nouă mare realizare a tehnicei sovietice, a tehnicei care crează puternice arme în lupta omului cu natura. Ea a fost construită de colectivul uzinei de mașini rutiere din Osipencovsc, în strânsă colaborare cu constructorii dela Institutul Unional de cercetări științifice al Ministerului Construcției de mașini rutiere și de mașini construcții.

Greder-elevatorul este o mașină [illegible]

[illegible]

[illegible] acelaș tip, aflată încă în curs de proectare.

Noua mașină de săpat pământul se folosește la executarea unor mari canale navigabile, a unor bazine de apă și fundații uriașe, la ridicarea unor stăvilare etc. Ea poate fi folosită și pentru nivelarea drumurilor, pentru exploatarea în cariere a substanțelor minerale utile etc.

Noua mașină poate lucra nu numai singură, ci și în colaborare cu alte mașini, mai ales cu cele de transport: autocamioane basculante, platforme de cale ferată etc. Se pare că cel mai bun tovarăș de lucru al ei va fi gigantul autocamion basculant MAZ-525 cu o capacitate de 25 tone. Dar și această mașină gigant va fi încărcată numai în 47 secunde, chiar dacă greder-elevatorul nu ar lucra la plină sarcină (2.000 m³ pe oră) și cu o capacitate medie de 1.200 metri cubi pe oră. Într'un interval de mai puțin de un minut vor trece la încărcare giganticele autocamioane basculante de 25 tone. Într'o oră greder-elevatorul poate încărca o garnitură de tren compusă din 30 vagoane.

Lățimea făgașului tăiat de greder-elevator poate varia între 0,5 până la 3 m; adâncimea sa dela 10 la 60 cm.

Principalele organe de lucru ale greder-elevatorului sunt [illegible] plane care pot fi ridicate sau coborîte cu ajutorul unui cilindru hidraulic. Pământul tăiat de cuțite ajunge pe un transportor lat de 1,4 m și lung de 19,5 m. Acționarea transportorului se face de către un motor IAZ-206 de 30 CP. Această mașină este trasă — în cazul unor soluri ușoare și medii — de un tractor S-80 de 140 CP, iar în cazul unor soluri grele de două tractoare de câte 140 C. P.

Prima mașină de acest tip pentru săpat pământul — cea mai perfecționată și productivă până în prezent — lucrează deacum pe diferite șantiere din Uniunea Sovietică.

Tare ca fierul, transparent ca sticla, ușor ca lemnul

Vinilitul este o nouă masă plastică descoperită în U.R.S.S. Vinilitul posedă transparența sticlei, greutatea ușoară a lemnului, duritatea fierului [illegible] se poate obține [illegible] un material solid sau unul elastic.

Vinilitul nu arde. El poate fi [illegible] ca metalul poate fi [illegible] poate fi prelucrat la strunguri, freze sau mașini de găurit.

Din vinilit se poate obține o mare diversitate de obiecte, atât pentru [illegible] cât și pentru diferite ramuri ale economiei naționale. Din vinilit se fac [illegible] pentru acumulatori și genți de damă elegante, băi galvanice și pantofi frumoși, elice pentru vapoare și izolatori electrici, pereți izolatori de căldură și sunet, volane la automobile, asemănătoare fildeșului, ca și impermeabile ușoare, transparente de toate culorile.

Prin îmbibarea unei pânze cu vinilit se poate obține piele artificială. Ca rezistență ea nu e mai prejos de cele mai bune feluri de piele naturală. La combinatul de talpă artificială din Ivanovo, a fost obținut un vinilit care nu-și pierde elasticitatea la temperatura de —35°.

Industria sovietică produce benzi de vinilit de diferite culori. În Uniunea Sovietică se efectuează în prezent lucrări pentru obținerea unui vinilit rezistent la temperaturi mari.

Utemista Putch Erika din sectorul încălțăminte al fabricii „Flacăra Roșie" din Capitală, luptă alături de ceilalți muncitori pentru a da încălțăminte mai multă și mai bună oamenilor muncii. Ea își depășește zilnic planul de producție cu 8 la sută. In ultima vreme calitatea lucrului ei s'a îmbunătățit cu 2 la sută față de indicele planificat.
In fotografie: utemista Putch Erika la locul de muncă.

Săptămâna chiulangiului

Era frig, dar Corneliu Tătărescu, student în anul III al Facultății de Fizico-Matematici n'avea timp să simtă. Se plimba dealungul străzii dintr'o parte într'alta, privea la ceas:

— Imposibil; mi-a spus c'o să vină și uite... Dacă până la 9 nu vine, plec; altfel, pierd și orele de marxism-leninism. Algebra s'a dus...

Așteptarea lui Corneliu Tătărescu s'a dovedit a fi din ce în ce mai apăsătoare. 9 și 15 minute; nici pomeneală de prietenă.

— N'o mai aștept, în fața mea nu mai are cuvânt. Promite, dar niciodată în viața ei n'a fost punctuală!

Corneliu și-a ridicat apoi gulerul paltonului, pornind spre facultate. La colț însă s'a oprit:

— Și dacă totuși vine?

9 și jumătate, îi înghețaseră picioarele.

— Cu asta, s'au dus și orele de marxism. Fata asta e formidabilă: îmi dă întâlnire la 8 și uite...

Putea să aștepte mult și bine. La o asemenea oră matinală, prietena avea altă treabă: avea cursuri. La 11 a plecat și Corneliu Tătărescu dar nu la facultate, ci acasă: era prea înghețat și nu făcea să moțăie obosit la ora de limba rusă...

A doua zi, *miercuri*, Corneliu s'a trezit *bolnav: tușea, îl durea capul, nasul, avea junghiuri în picioare. Și-a tras plapoma peste cap:*

— Dorm până la 9 și-apoi mă duc în policlinică, trebue să mă tratez. S'a sculat abia la 11. Când a ajuns la policlinică, nu mai erau locuri:

— Veniți mâine, tovarășe!

— O să viu mâine — a răspuns Corneliu consolat. In definitiv nici nu era prea supărat.

— Ce-s eu de vină dacă n'au locuri? Ce pot să fac? O să vin mâine...

Joi, *Corneliu a obținut însfârșit un număr, la doctorul Dobrescu. A intrat pela ora 11.*

— Ce vă doare?

— Mă simt prost. Dureri de cap, tuse, crampe, etc....

Doctorul l-a privit surprins: după o jumătate de oră de consultație minuțioasă, spuse hotărît:

— N'ai mare lucru; o mică răceală.

— Dacă nu vă supărați, domnule doctor, dați-mi o motivare...

— Motivare? Despre ce fel de motivare e vorba?

— Păi să vedeți... am fost bolnav grav, nu mă puteam urni din pat... și... și... am lipsit... trei zile.

— Trei zile? — zâmbi doctorul Dobrescu. Nu pot să-ți dau nicio motivare, tinere.

A doua zi, adică Vineri, *Corneliu porni spre facultate. La ora 8 și un sfert era în hol. Nimica toată: întârziase doar la prima oră de limba rusă. Când a intrat în sală l-au întâmpinat câțiva studenți „nepoliticoși":*

— Tătărescule, dece-ai lipsit trei zile?

— Ce-ai făcut zilele trecute?

— Dece n'ai dat niciun semn de viață?

Corneliu simțea că se sufocă. Și-a smucit fularul și a pornit spre ușă. Vroia să iasă, dar ți-ai găsit! Câțiva colegi se postaseră în fața lui:

— Nu vorbești, Tătărescule? Nu faci parte din grupa 82? Dece vrei să ne pui piedici în muncă? Din cauza ta frecvența grupei a scăzut la 85 la sută.

— Tovarăși... Am avut greutăți... Am fost bolnav... Recunosc că până acum am lipsit mult, dar de azi încolo n'o să mai lipsesc. Îmi iau angajamentul în fața grupei să nu mai lipsesc, să-mi fac și caiete de conspecte, să iau notițe la cursuri... Își mai revenise. Dacă n'ar fi scumpele astea de angajamente, greu or mai duce-o!

Sâmbătă... *Trebuia să se întâlnească cu un văr bun, care sosise tocmai atunci la București. Nu putea să nu se întâlnească.*

— O să-mi motiveze absențele, a fost un caz de forță majoră. Eu sunt om inteligent, am cunoștințe suficiente, chiar dacă nu frecventez toate cursurile.

Luni... *Colocviu la marxism-leninism. Corneliu Tătărescu alerga nervos dealungul coridorului ținând în mână un teanc de hârtii de diferite mărimi: conspectele, pe care și le înfiripase în cele două nopți nedormite.*

I-a venit rândul să răspundă: 15 minute tăcere.

Porni spre casă. La ieșire îl aștepta prietena.

— Auzi tu dragă, să mă facă să mai vin odată, să mă critice grupa... E de neconceput, nu mi s'a mai întâmplat niciodată. Și culmea, la examene profesorii pretind ca ele de notițe, conspecte, fel de fel de chițibușuri, pe care dacă nu le ai, nu treci. Ce oameni! N'au niciun pic de suflet, nu vor să înțeleagă greutățile noastre! De-acum vor începe, pentru mine, lungile și nesfârșitele nopți albe!...

ANTON IORDACHE
anul III
Facultatea de Ziaristică
București

110 ani dela nașterea compozitorului Gh. Ștefănescu

Luni seara, în sala Teatrului de Stat de Operă și Balet a avut loc festivitatea aniversării a 110 ani dela nașterea compozitorului Gh. Ștefănescu, înaintaș al muzicii românești.

La această aniversare au participat reprezentanți ai Ministerului Culturii, oameni de artă și cultură, numeroși oameni ai muncii.

Festivitatea a fost deschisă de compozitorul Sabin Drăgoi, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Compozitorul Zeno Vancea a vorbit apoi despre viața și activitatea lui Gh. Ștefănescu. Evocând figura acestui înaintaș al muzicii noastre, vorbitorul a subliniat bogata și valoroasa activitate a acestuia, de compozitor, pedagog și dirijor. Ca profesor la Conservatorul din București și dirijor al orchestrei Teatrului Național, Gh. Ștefănescu și-a închinat toate forțele sale promovării artei muzicale românești.

Compozitorul talentat, Gh. Ștefănescu a creat numeroase lucrări de valoare. In genul muzicii dramatice el a scris muzica de scenă pentru o serie de piese pe care le prezenta Teatrul Național, ca: „Hamlet", „Pygmalion", „Regele Lear", „Ovidiu", „Răsvan și Vidra" și altele.

Gh. Ștefănescu a compus deasemeni lucrări de muzică corală și de cameră, lieduri românești pe versurile marilor noștri poeți Eminescu și Alexandri.

Unul dintre precursorii cei mai de seamă ai muzicii noastre simfonice, Gh. Ștefănescu a fost cel care a scris prima simfonie românească, o valoroasă feerie românească „Sânziana și Pepelea", precum și „Uvertura națională".

Soliști și orchestra Teatrului de Stat de Operă și Balet, dirijată de Alfred Alessandrescu, au interpretat apoi un bogat program alcătuit din lucrările compozitorului Gh. Ștefănescu.

(Agerpres).

Cărți din trecutul de luptă al poporului nostru

Vasile Bâgu: „Povestiri"

Vasile Bâgu, vechi luptător comunist dela Grivița Roșie este cunoscut ca un neîntrecut povestitor de către acei care l-au ascultat depănându-și amintirile.

In paginile volumului de povestiri, — recent apărut în Editura de Stat pentru Literatură și Artă — sunt înmănunchiate câteva din aceste amintiri. Ele vorbesc despre vremurile pentru totdeauna apuse, când orice muncitor înaintat era supus la samavolnicii, când furtul și jaful înfloreau pe spinarea clasei muncitoare.

Prezentând nedreptățile trecutului întunecat, povestirile luptătorului ceferist evocă cu căldură figuri de muncitori înaintați — ca Emanoil Opaiț și neuitatul Ilie Pintilie.

Scrise într'un grai colorat, sfătos, cu iz moldovenesc povestirile lui Vasile Bâgu redau momente semnificative din trecutul de luptă al clasei muncitoare, constituind o lectură plăcută și folositoare pentru tineretul nostru.

C. Ignătescu: „Niculai Călărașu"

Povestirea scriitorului C. Ignătescu apărută în Editura Tineretului se înscrie printre lucrările literare închinate necurmatelor lupte pentru pământ și libertate duse de țărănimea noastră în trecut.

Prezentând viața unui sat în timpul răscoalei din 1888, an în care a isbucnit puternic mânia țăranilor exploatați până la sânge, scriitorul descrie îngrozitoarea represiune care a urmat răscoalei. În centrul povestirii se află Niculai tânăr ostaș, care refuzând să tragă în consătenii săi îndeamnă și pe ceilalți soldați să facă la fel.

Intors acasă după ani grei de închisoare, Niculai suferă alături de toți frații lui, întru sărăcie. El nu-și pierde nădejdea însă ci speră că „are să vie odată vremea, să aibă tot omul pânea lui... O pâne întreagă..."

O monumentală operă cinematografică*)

Valentin Silvestru

La începutul acestui nou an, spectatorii bucureșteni au prilejul să vizioneze cea mai recentă realizare a studioului „Mosfilm", filmul în culori „Corăbiile atacă fortărețele" — seria II-a a operei cinematografice sovietice consacrate marelui comandant de flotă rus, amiralul Feodor Feodorovici Ușacov.

Amiralul Ușacov a condus forțele navale din Marea Neagră în ultimele decenii al secolului XVIII și în primii ani ai secolului XIX, alungând flota turcă din apele rusești și participând în mod strălucit la campania din Mediterana împotriva lui Napoleon. Talentat organizator militar, inovator în domeniul tacticei navale, comandant îndrăzneț iubit de marinari, contemporan și colaborator al lui Suvorov, Ușacov este întemeietorul unor tradiții glorioase ale marinei ruse.

Se înțelege că închinându-i un film biografic, cineaștii sovietici și-au luat sarcina de a zugrăvi în acelaș timp într'un tablou grandios evenimentele istorice la care a fost părtaș. In aceasta și constă dealtfel una din caracteristicile filmului istorico-biografic, gen creat de cinematografia sovietică.

Construind astfel scenariul filmului, cunoscutul scriitor sovietic A. Stein a dat o operă literară remarcabilă, care are însemnătate și pentru cunoașterea științifică a epocii cuprinse, pentrucă personagiile principale și întâmplările mai importante sunt oglindite veridic după o profundă studiere a documentelor.

Prima serie a filmului („Bătălia din golful Caliacra") îl înfățișează pe Ușacov după o serie de victorii, izbutind să dea o lovitură nimicitoare flotei turce întărită cu escadrele din Tripolitania, Egipt, Algeria și Tunisia, sub comanda lui Hussein Pașa (Golful Caliacra, 31 iulie 1791). Acesta a fost momentul în care Rusia și-a cucerit definitiv dreptul istoric de a stăpâni ieșirile naturale la Marea Neagră. In filmul „Corăbiile atacă fortărețele" se urmărește strălucita campanie din Marea Mediterană unde marinarii lui Ușacov ajutați de tirul bateriilor de pe nave au cucerit dela francezi mai multe insule grecești printre care și puternica fortăreață Corfu, eliberând apoi Neapole și Roma. Acesta este momentul istoric al anilor 1798—1799 când Rusia s'a aliat cu alte state europene împotriva tendințelor expansioniste ale burgheziei franceze.

In ambele serii deci, relevându-se partea cea mai importantă a biografiei lui Ușacov, prinzând viață personalitatea sa, trăsăturile lui de caracter, se dezvăluie totodată sensul istoric al victoriilor sale și conținutul esențial al situației politice internaționale a vremii în ansamblul ei.

Scenaristul, regizorul Mihail Romm și actorul I. Pereverzev au conlucrat creator la făurirea chipului artistic al amiralului Ușacov, figura centrală a filmului în amândouă seriile. Din opera cinematografică închinată lui Ușacov se desprinde în spiritul întregii arte sovietice, ceeace a fost măreț și nobil în chipul eroului, se spune adevărul despre pasiunea esențială care a determinat drumul de viață al personalității — dragostea nețărmurită față de patrie.

Prima serie a filmului îl arată pe căpitanul de brigadă Ușacov dobândind dela puternicul Potemchin, încuviințarea de a porni la construirea unei flote pe țărmul Mării Negre. Imaginea orașului Cherson, ciumat, pustiu, fumegând, care apare la începutul filmului se șterge cu încetul. Ii ia locul un șantier enorm unde, în lumina soarelui, se înalță navele construite de mâinile harnice și iscusite ale muncitorilor ruși. Pe țărm Ușacov preocupat de inovații în tehnica tragerii de pe vas instruește personal marinarii. Pasiunea sa îl duce la înfăptuiri care depășesc așteptările și îl ajută să treacă peste intrigile meschine dela curtea împărătesei. Smulgând dela puternicii vremii aprobarea pentru planurile sale îndrăznețe, el atacă dușmanul la Fidonisi (1788) cu o putere care-l zăpăcește pe acesta, deși forțele turcești erau superioare numericește. Filmul înfățișează cu atâta măestrie dârzenia nestrămutată a lui Ușacov ca un instrument în realizarea țelului pe care și l-a propus, încât poate servi ca o lecție de viață: numai voința pasionată de a înfăptui un țel just, e în stare să înlăture cele mai grele sau neașteptate piedici.

Filmul, pătruns de un puternic suflu patriotic, întărește adevărul că patriotismul e o forță motrică a artei sovietice. Pasiunea lui Ușacov este o pasiune patriotică. El iubește Rusia și-și servește patria, luptând pretutindeni în numele ei. Gloriei Rusiei i-a închinat viața sa întreagă. „Dacă noi suntem buni, Rusia e bună. Dacă noi suntem răi, Rusia e rea" — le spune el marinarilor, arătându-le astfel că și pe meleaguri străine ostașul trebuie să apere onoarea țării sale. Iar în dramatica întâlnire cu amiralul englez Nelson, Ușacov își expune înalta sa concepție patriotică arătând că el nu și-ar îngădui — așa cum o face lordul englez — să-și facă patria răspunzătoare pentru nenorocirile pe care le aduce războiul purtat pe pământ străin.

Ușacov își iubește țara, e un om cu un caracter integru el nu poate să sufere atmosfera îmbâcsită de viciu dela curte, batjocorirea patriei sale de către toți aventurierii străini. Ca om cinstit cu mintea luminată, el nu poate să nu vadă că poporul este acela care construește corăbiile sale, că oamenii simpli câștigă bătăliile sale în care uneori se jertfesc multe vieți. Deaceea el se simte mai curând legat de popor, de vitejii săi marinari pe care-i iubește și-i stimează.

Este un mare merit al realizatorilor că au acordat un loc atât de important în film poporului, adevăratul făuritor al istoriei, creând o imagine artistică admirabilă a omului simplu rus în dulgherul Tihon poreclit „Ureche ruptă" (semn că luase parte la răscoala țărănească a lui Emelian Pugaciov). Luptând cu vitejie la cucerirea insulei Corfu, dulgherul Tihon înalță drapelul pe cel mai înalt turn al fortăreței și cade eroic. Din ordinul amiralului, tuturor celor căzuți li se fac onoruri militare. Iată însă că atmosfera solemnă a ceremoniei funerare este întreruptă de curierii pompoși ai țarului Pavel I, care au poruncă strașnică să-l trimită în lanțuri pe „răsculatul" Tihon. Indurerat, Ușacov cinstește memoria eroului, pomenindu-i numele. „Steagul înfipt de dânsul pe fortăreață e văzut de întreaga Europă" — spune el îndârjit către toți cei de față. Și ca un răspuns dat curierului împărătesc ordonă salve de salut în amintirea glorioșilor marinari. La fel de impresionante sunt momentele când după luptă, Ușacov se înclină în fața marinarilor cu o adâncă plecăciune mulțumindu-le pentru strălucita victorie dobândită. El are încredere intrânșii și nu uită dealungul anilor pe tinarii Pirojcov, Hovrin, Lepelin, marinari simpli pe care-i iubește pentru curajul și sufletul lor mare. La rândul lor marinarii îl iubesc pe amiral îl urmează fără șovăire cu adâncă încredere în geniul său militar. Unul din minunatele dialoguri ale filmului exprimă din plin încrederea aceasta reciprocă dintre comandant și ostași. In preajma bătăliei dela Caliacra când Ușacov stă de vorbă cu marinarii, tunarul Lepelin își arată îngrijorarea față de numărul mare de corăbii pe care-l au turcii. Amiralul argumentează dece el crede totuși că rușii vor fi învingătorii. „In schimb — sună principalul său argument — tunurile turcești nu sunt mânuite de marinari ruși". La care marinarul Pirojcov răspunde parcă în numele tuturor: „Și-apoi nici turcii n'au un amiral ca Feodor Feodorovici Ușacov!"

Dezvăluind cu adâncime legăturile lui Ușacov cu poporul, regizorul și actorul au subliniat totodată umanismul acestui comandant și democratismul convingerilor sale. Sever față de ostași, supunându-i unor exerciții grele, uneori istovitoare, făcând „repetiții" înaintea luptelor, Ușacov se străduește de fapt să economisească pe cât îi stă în putință viețile oamenilor. Atunci când ofițerul Vasiliev (V. Drujnicov) îi raportează că marinarii sunt la capătul puterilor și că repetițiile pentru viitorul asalt al insulei Corfu ar trebui suspendate, amiralul îi reamintește cuvintele lui Suvorov: „Cu cât va curge mai multă sudoare pe câmpul de instrucție, cu atât va curge mai puțin sânge pe câmpul de luptă". Respectul lui Ușacov pentru om e pus cu măestrie în film într'un contrast izbitor cu atitudinea față de ostași a lui Napoleon sau a lordului Nelson. Pe Ușacov îl cutremură pierderea fiecărui ostaș. La atacul insulei Corfu, într'un episod sguduitor al filmului el obligă pe un comandant al cărui vas părăsise din cauza unei avarii linia de atac de pe mare, să numere prin lunetă ostașii care cad din vina lui.

Prin toate aceste trăsături morale, prin curajul personal și talentul militar, figura amiralului Feodor Feodorovici Ușacov apare în film puternic luminată pe linia adevărului istoric, într'o interpretare artistică valoroasă. Actorul I. Pereverzev a urmărit cu atenție evoluția personagiului. La începutul seriei I a căpitanul de brigadă Ușacov pasionat, curajos, mai nestăpânit în atitudini, dezvălue o energie clocotitoare. In seria II-a comandantul încercat în lupte, cumpătat și iscusit, își adună învățămintele vieții, transmițându-le matrozilor și ofițerilor săi. Interpretarea lui Pereverzev se caracterizează prin forța lăuntrică pe care o dă personagiului. Prin forța caracterului său Ușacov exercită o înrâurire adâncă asupra colaboratorilor apropiați își câștigă încrederea marinarilor și ura dușmanilor săi personali. In jocul excelentului actor sovietic nu este niciun artificiu. El te cucerește printr'o interpretare nespus de simplă.

Regia lui Mihail Romm a imprimat un caracter monumental nu numai figurii amiralului Ușacov ci și întregului film. Arta cinematografică sovietică, e prin excelență o artă inovatoare. In „Corăbiile atacă fortărețele" se vădește din plin aceasta. Bătăliile la care participă mii de oameni, sunt filmate într'un chip excepțional. Marinarii ruși atacă zidurile puternice ale întăriturilor insulei Corfu cățărându-se pe scări, asaltând garnizoana franceză din toate părțile. E un iureș năvalnic în urale de triumf. Luptele au loc corp la corp. Și cu toate acestea deși sunt filmați mii și mii de oameni ești reținut la fiecare clipă de cutare chip cunoscut de marinar sau ofițer rus, ori de figuri expresive de ostași prinși în acțiuni puternice, semnificative. Spectatorul participă cu tot sufletul la urcușul marinarului Tihon pe turn, e alături de el și când acesta rupe steagul ocupanților și ridică stindardul rus și când Tihon cade, în timp ce un ofițer tânăr îi preia drapelul, fluturându-l mai departe victorios. Toate acestea se petrec pe fondul luptei aprige care se desfășoară încă, în așa fel încât emoția bătăliei îl ține pe spectator într'o încordare maximă și îl ajută să înțeleagă mai bine eroismul lui Tihon, a cărui pierdere ne îndurerează.

Regizorul a făurit o asemenea succesiune dramatică a episoadelor de natură a dezvălui mereu cu claritate spectatorilor conflictul principal, determinat de lupta lui Ușacov pentru gloria flotei ruse, pentru întărirea Rusiei. In „Bătălia din golful Caliacra", adversarul fățiș al Rusiei este Poarta Otomană, dar din umbră „câinii turci" sunt asmuțiți de Anglia, care duce un joc politic perfid. Șantajul politic față de sultan pe de o parte, spionajul și diversiunea pe țărmul Mării Negre pe de altă parte, sunt mijloacele de luptă ale Angliei cărora Ușacov trebuie să le facă față indirect, înainte de a da ochii ostășește cu dușmanul turc. El învinge însă diversiunea dela Cherson, lașitatea comandantului său direct, aventurierul Marco Voinovici (N. Cistiacov) în lupta dela Fidonisi, și inerția trădătoare a contelui Mordvinov (S. Svobodin), moșierul cosmopolit în uniformă marinărească. Susținut de Potemchin (B. Livanov), Ușacov izbutește în cele din urmă să-i zdrobească pe turci spre deruta celor care mizaseră pe dânșii în ura lor turbată contra Rusiei. In „Corăbiile atacă fortărețele", dușmanul este Napoleon — „acest Gingis-Han francez" cum îi spune Suvorov — care nutrește planul cuceririi lumii. Rusia a intrat într'o coaliție cu Anglia, Turcia și Austria. Și acum Ușacov are de suferit din cauza dușmanului nevăzut care se ascunde sub masca de aliat. Anglia face ca totdeauna un joc dublu, ea vrea să slăbească și Rusia și Franța. Politica duplicitară engleză îi este acum limpede lui Ușacov; el îi cere socoteală lui Nelson, pentru fățărnicie. El a început să înțeleagă jocul politic murdar al diplomaților împărăției.

In focul conflictului al cărui ritm susținut, e însuși ritmul furtunoaselor evenimente istorice cuprinse în film se dezvălue caracterele puternice ale tovarășilor de arme ai lui Ușacov. Deși ofițerii săi sunt prezentați episodic ei au individualități distincte. V. Drujnicov a creat personagiul Vasiliev, ofițer hotărît și vesel, G. Judin a făurit chipul lui Seniavin, îndrăzneț și sincer. Intr'un articol foarte interesant publicat în revista sovietică „Isscustvo Kino" de către consultantul filmului prof. I. Isacov, se arată că ofițerii Vasiliev, Seniavin, Metaxa (A. Alexiev), Belli (V. Balașev)... în afara lui Vasiliev, sunt personagii istorice reale. „...Aceasta este partea nobilimii progresiste care eliminând din mijlocul ei pe intriganții curteni și aventurierii străini, l-au urmat pe Ușacov...". Cu multă adâncime a interpretat S. Bondarciuc pe meșterul Tihon. Actorul a dat multă greutate omului acesta rus puternic și simplu, bun și îndemânatic, un adevărat erou popular, pe care nu-l poți uita.

Cu măestrie au fost zugrăvite chipurile negative, galeria împăraților și regilor — vicioasa Ecaterina II-a, turbatul Pavel I, fățarnicul Alexandru I, stupidul rege al Neapolului și îngâmfatul sultan turc. La un înalt nivel de tipizare au fost desăvârșite în film chipurile oamenilor de stat englezi W. Pitt, lord Hamilton și alții care inspiră desgust adânc prin cinismul lor politic fără margini. B. Livanov (Potemchin) și I. Soloviev (Nelson) au relevat caracterele contradictorii ale acestor personagii istorice, într'un joc plin de nuanțe fine. Satira foarte reușită la adresa aristocraților de palat (contele Mordvinov, contele Voinovici, ambasadorul Neapolului) contribue la definirea justă a unei categorii respingătoare de paraziți împărătești.

Cu un simț artistic deosebit, regizorul și operatorii A. Șelencov și Cen Iu-lan, au construit astfel episoadele în care Ușacov se ciocnește cu diverse personagii, încât spectatorul își poate defini limpede poziția, față de eroi. In întâlnirea cu Nelson, Ușacov îl domină dela început pe amiralul englez, prin adevărurile pe care i le spune și prin siguranța cu care i le dezvălue celui ce se teme de ele. Nelson se ridică și se duce la o fereastră a cabinei nemaiputând suporta privirea de oțel a amiralului rus. Iar într'o altă împrejurare, când Ușacov îl primește pe ambasadorul regelui Neapolului, acest personagiu de operetă e pus într'o situație atât de ridicolă încât îți dai seama foarte ușor cât preț pune Ușacov pe plângerile regilor detronați. In schimb, în episodul emoționant al întâlnirii cu Suvorov (S. Petrov) scena are cu totul alt caracter. Ușacov e înalt, spătos, masiv, Suvorov e mic și pirpiriu. De aici cel care ascultă e Ușacov; ești convins că el nutrește o admirație profundă pentru marele comandant de oști. Și în această scenă că și în oricare alt moment al filmului talentul actorilor, măestria regizorului, mijloacele operatorilor de imagine, culorile, muzica atât de plină de forță dramatică a lui A. Haciaturian, sunt puse în slujba ideilor pe care spectatorul le înțelege și le reține prin imagini artistice emoționante.

Inchinată unui mare popor și unei mari figuri istorice, realizată cu cele mai bune mijloace artistice și tehnice de către maeștri ai artei adevărate opera cinematografică închinată amiralului Ușacov, constitue o realizare monumentală a cinematografiei sovietice, cea mai înaintată din lume.

*) Filmul în două serii închinat amiralului Ușacov: „Bătălia din golful Caliacra" (seria I-a), „Corăbiile atacă fortărețele" (seria II-a).

TEZELE

CU PRIVIRE LA CEA DE A 300-a ANIVERSARE A REUNIRII UCRAINEI CU RUSIA

(1654–1954)

Aprobate de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite tezele cu privire la cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia (1654—1954), aprobate de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Acum 300 de ani, în Ianuarie 1654, în Rada (Sfatul — N. trad.) din Pereiaslav printr'o puternică manifestare a voinței poporului ucrainian, a fost proclamată reunirea Ucrainei cu Rusia. Acest act istoric a încununat lupta îndelungată a poporului ucrainian iubitor de libertate împotriva asupritorilor străini, pentru reunirea lui cu poporul rus într'un Stat rus unic. Cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia — remarcabil eveniment istoric — este o mare sărbătoare nu numai a popoarelor ucrainian și rus, ci și a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice.

Reunirea a avut o importanță uriașă pentru dezvoltarea istorică ulterioară a celor două mari popoare, „atât de apropiate și prin limbă, și prin așezare, și prin caracter și prin istorie" (Lenin). Legându-și pe veci soarta de cea a poporului frate rus poporul ucrainian s'a salvat de înrobirea străină și și-a asigurat posibilitatea dezvoltării naționale. Totodată, reunirea Ucrainei cu Rusia a contribuit în mare măsură la întărirea Statului rus și la creșterea prestigiului său internațional. In lupta dusă laolaltă împotriva dușmanilor comuni — țarismul, feudalii și capitaliștii, precum și împotriva cotropitorilor străini — a crescut și s'a întărit prietenia dintre oamenii muncii din Rusia și Ucraina. In epoca imperialismului, în fruntea acestei lupte s'a situat clasa muncitoare rusă, cea mai revoluționară din lume, condusă de avangarda sa de luptă — partidul comunist. Clasa muncitoare rusă a condus popoarele Rusiei la victoria istorico-mondială asupra autocrației, iar apoi și asupra moșierilor și capitaliștilor.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a pus capăt pentru totdeauna asupririi sociale și naționale a popoarelor din fosta Rusie țaristă, a creat condițiile pentru formarea națiunilor socialiste, a pus bazele strânsei lor colaborări în construirea societății comuniste.

Prietenia și alianța frățească dintre popoarele ucrainian, rus și celelalte popoare din țara noastră s'au întărit și s'au călit în anii grei ai războiului civil și ai intervenției străine, în procesul construcției socialiste, în istoricele bătălii ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor germano-fasciști. Prietenia de nezdruncinat a popoarelor din U.R.S.S. este una din principalele baze ale statului socialist sovietic multinațional și principala condiție a tuturor succeselor republicilor sovietice frățești.

Partidul Comunist este animatorul prieteniei de nezdruncinat a popoarelor libere și egale în drepturi ale U.R.S.S. Aflându-se în fruntea luptei popoarelor Uniunii Sovietice pentru victoria comunismului, Partidul Comunist întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — baza de neclintit a societății sovietice. Partidul se preocupă neobosit de dezvoltarea tuturor popoarelor care alcătuesc Uniunea Sovietică, duce o luptă intransigentă împotriva manifestărilor naționalismului burghez, educă pe oamenii sovietici în spiritul prieteniei între popoare, al patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar.

Intreaga experiență istorică a popoarelor U.R.S.S. dovedește în mod evident uriașa importanță a prieteniei lor cu marele popor rus, forța de nebiruit a alianței frățești și a strânsei colaborări dintre toate popoarele țării noastre, care, sub conducerea Partidului Comunist, au construit socialismul și pășesc astăzi cu încredere înainte, spre triumful comunismului.

I

1. Reunirea Ucrainei cu Rusia în anul 1654 a fost rezultatul necesar al întregii istorii precedente a celor două mari popoare slave frățești — rus și ucrainian. Ea a fost condiționată de dezvoltarea multiseculară a legăturilor economice, politice și culturale dintre Ucraina și Rusia și a corespuns intereselor vitale și năzuinței celor două popoare.

Popoarele rus, ucrainian și bielorus își trag obârșia din aceeași rădăcină a neamului rus din vechime care a creat statul rus străvechi — Rusia Kieviană.

Dezvoltarea social-economică a Rusiei în perioada feudalismului, în vremurile grele ale invaziei tătaro-mongole, a dus la separarea unor părți ale vechiului neam rus. Treptat, din vechiul neam rus unic, s'au format trei naționalități frățești — rusă, ucrainiană și bielorusă — cu particularități de limbă, cultură și obiceiuri proprii fiecăruia dintre ele. In ciuda tuturor vicisitudinilor istoriei și a marilor încercări, popoarele rus, ucrainian și bielorus au păstrat și au dus dealungul secolelor conștiința unității originii lor, a apropierii de limbă și cultură, conștiința comunității destinului lor.

2. Ca urmare a slăbirii străvechilor ținuturi ruse, care a fost într'o mare măsură consecința cuceririlor hanilor tătaro-mongoli, pământurile ucrainiene, rupte de Rusia de nord-est, au fost rupte în bucăți și au căzut pradă feudalilor lituanieni, polonezi și unguri, Turciei sultanilor și vasalului acesteia, hanatul Crimeei.

In secolul al XVI-lea cea mai mare parte a Ucrainei a fost cotropită de Polonia panilor. La aceasta a contribuit politica trădătoare a feudalilor ucrainieni stăpâni de șerbi care, în alianță cu panii polonezi încercau să înăbușe lupta antifeudală a maselor populare, să-și întărească și să-și extindă privilegiile feudalo-iobăgiste de clasă și să intensifice exploatarea oamenilor muncii.

După ce au cotropit pământurile ucrainiene, feudalii polonezi (magnații și șleahta) au instituit în Ucraina un jug iobăgesc extrem de greu și neomenesc. Intreaga povară a jugului iobăgesc și național, a căzut asupra țărănimii, sărăcimii orașelor și căzăcimii de rând. Șleahta polonă nu-i considera oameni pe țăranii ucrainieni, călca cu brutalitate în picioare demnitatea lor umană. Cu ajutorul Vaticanului, panii polonezi au răspândit prin măsuri de cruntă constrângere, catolicismul în Ucraina, au introdus unirea bisericilor, au dus o politică de polonizare forțată a ucrainienilor, au batjocorit limba și cultura ucrainiană, încercând să aservească din punct de vedere spiritual poporul ucrainian și să rupă legăturile lui cu poporul rus.

Situația grea a maselor populare din Ucraina era agravată de anarhia feudală care domnea în statul polonez și care se manifesta prin samavolnicia desănțată a magnaților și șleahtei care jefuiau și ruinau sistematic pământurile ucrainiene.

Jugul statului șleahtic polonez și samavolnicia fără margini a panilor polonezi deveniseră o frână extrem de puternică pentru dezvoltarea economică și culturală a Ucrainei. Populația Ucrainei suferea deasemenea de pe urma neîncetatelor incursiuni banditești ale turcilor și ale tătarilor din Crimeea. In lupta îndelungată și plină de abnegație împotriva înrobitorilor tătaro-mongoli și a altor înrobitori străini, poporul rus a pus capăt fărâmițării feudale, și a apărat independența națională și a creat un puternic stat centralizat cu capitala la Moscova. Moscova a devenit baza și inițiatoarea constituirii statului rus, centrul lui politic, economic și cultural.

Statul rus centralizat a jucat un rol uriaș în destinele istorice ale popoarelor rus, ucrainian, bielorus și ale altor popoare ale țării noastre. Chiar dela începutul apariției sale, el a fost centrul de atracție și sprijinul popoarelor frățești, care luptau împotriva asupritorilor străini.

3. Poporul ucrainian, fiind amenințat cu exterminarea, a luptat neîncetat împotriva jugului înrobitorilor străini, pentru libertatea și independența sa și totodată pentru reunirea cu Rusia.

In lupta maselor populare ucrainiene împotriva jugului feudalo-iobăgist și național, precum și împotriva incursiunilor turco-tătare, s'a creat o forță militară — căzăcimea — al cărei centru a devenit în secolul al XVI-lea Seci din Zaporojie (organizație a căzăcimii zaporojene din Ucraina în secolele XVI—XVIII — N. trad.), care a jucat un rol progresist în istoria poporului ucrainian. In timp ce o parte din vârfurile șefilor înstăriți ai căzăcimii cădea uneori la înțelegere cu șleahta poloneză, masele căzăcimii de rând, împreună cu țărănimea și cu sărăcimea orașelor, duceau o luptă neîmpăcată împotriva jugului feudalo-iobăgist și național. Una după alta răscoalele țărănești-căzăcești împotriva dominației șleahtei poloneze și a exploatatorilor locali zguduiau Ucraina și Bielorusia. La sfârșitul secolului al XVI-lea și în prima jumătate a secolului al XVII-lea cele mai mari răscoale populare din Ucraina s'au desfășurat sub conducerea lui Kosinski, Nalivaiko, Taras Feodorovici (Triasilo) și alții.

Un exemplu însuflețitor pentru oamenii muncii din Ucraina și Bielorusia care luptau împotriva jugului străin și a asupritorilor locali a fost răscoala țărănească din Rusia, condusă de Ivan Bolotnicov (1606—1607) la care au participat activ și țărani din Ucraina.

Lupta maselor populare împotriva jugului social al feudalilor polonezi și ucrainieni se împletea strâns cu lupta de eliberare împotriva asupririi naționale. Victoria glorioasă repurtată de poporul rus sub conducerea lui Minin și Pojarski în războiul împotriva intervenționiștilor polonezi și suedezi la începutul secolului al XVII-lea a dat acestei lupte un imbold puternic.

Luptând pentru eliberarea sa națională, poporul ucrainian aspira la reunirea sa cu poporul rus. In ciuda tuturor piedicilor, se dezvoltau și se întăreau legăturile economice și culturale dintre Ucraina și Rusia. Aceasta a contribuit la apropierea dintre cele două popoare frățești și a avut o influență binefăcătoare asupra dezvoltării culturii lor.

4. Eliberarea de sub jugul Poloniei șleahtice și înlăturarea primejdiei de a fi înghițit de Turcia sultanilor a fost pentru poporul ucrainian o necesitate istorică, o problemă fundamentală a existenței sale naționale.

Una din cele mai glorioase pagini din istoria poporului ucrainian a fost războiul popular de eliberare din 1648—1654. Forța principală și hotărîtoare în acest război a fost țărănimea care lupta împotriva jugului social al feudalilor polonezi și ucrainieni stăpâni de șerbi și împotriva asupririi străine. Alături de țărănime, la războiul de eliberare au participat mase largi ale căzăcimii și ale populației dela orașe precum și șefii căzăcimii.

In timp ce masele de țărani și cazaci duceau o luptă eroică împotriva jugului social și național, vârfurile feudale ucrainiene (șefii căzăcimii și micii moșieri), participând la războiul de eliberare, urmăreau să mențină și să întărească în Ucraina relațiile feudalo-iobăgiste.

In războiul de eliberare din 1648—1654 poporul ucrainian a luptat în acelaș timp și pentru eliberarea de sub jugul Poloniei panilor și pentru reunirea cu poporul frate rus într'un Stat rus unic.

5. In fruntea poporului ucrainian care se ridicase la războiul de eliberare se afla remarcabilul om de stat și comandant de oști, Bogdan Hmelnițchi. Meritul istoric al lui Bogdan Hmelnițchi constă în faptul că, exprimând aspirațiile seculare și speranțele poporului ucrainian într'o alianță strânsă cu poporul rus și conducând procesul de închegare a formațiunii de stat ucrainiene, a înțeles just sarcinile și perspectivele ei, a văzut că salvarea poporului ucrainian este cu neputință fără unirea lui cu marele popor rus, a căutat cu perseverență să obțină reunirea Ucrainei cu Rusia.

In perioada războiului popular de eliberare au fost create în Ucraina, sub conducerea lui Bogdan Hmelnițchi, puternice forțe armate care au repurtat o serie de victorii strălucite asupra trupelor șleahtei poloneze și au eliberat de inamic o mare parte a Ucrainei. In afară de Bogdan Hmelnițchi, din rândurile poporului ucrainian răsculat au ieșit asemenea conducători militari și eroi populari remarcabili ca Krivonos, Neciai, Bogun și alții.

Poporul frate bielorus a luptat împreună cu poporul ucrainian împotriva jugului feudalilor polonezi și lituanieni, pentru reunirea cu Rusia.

Țăranii moldovei au participat activ la războiul de eliberare a poporului ucrainian.

Lupta poporului ucrainian împotriva panilor polonezi a găsit un larg răsunet și simpatie în rândurile țărănimii poloneze care îndura jugul feudalilor polonezi. Sub influența luptei de eliberare, în dezvoltare, a poporului ucrainian, într'o serie de regiuni ale Poloniei au avut loc acțiuni ale țăranilor care au slăbit statul feudal polonez.

Ajutorul permanent și sprijinul maselor largi populare din Rusia și al Statului rus au contribuit la marea amploare a războiului de eliberare a poporului ucrainian și la succesele lui remarcabile. In rândurile trupelor ucrainiene au luptat mulți cazaci dela Don, țărani și orășeni ruși.

Luptând împotriva Poloniei șleahtice și respingând incursiunile tâlhărești ale hanilor din Crimeea, Ucraina se sprijinea în permanență pe ajutor economic, diplomatic și militar al Rusiei. Din Rusia se trimeteau în Ucraina convoaie cu cereale, arme, muniții, sare, produse de metal. Diplomații ruși apărau interesele Ucrainei în cadrul tratativelor cu statele străine, etc. Pe teritoriul Rusiei găseau refugiu țăranii și orășenii ucrainieni care își părăseau așezările lor în momentul incursiunilor trupelor șleahtei poloneze și ale hanilor din Crimeea.

In interesul întăririi statului, guvernul țarist sprijinea năzuința poporului ucrainian spre reunirea cu Rusia. Ținând seamă de repetatele cereri ale reprezentanților Ucrainei și luând deasemenea în considerație primejdia ce amenința din partea cotropitorilor polonezi, lituanieni, turco-tătari existența poporului ucrainian de același sânge, la 1 (11) Octombrie 1653, Zemski Sobor (Adunarea țării — n. trad.) din Moscova și-a dat consimțământul la primirea Ucrainei în sânul Rusiei și la declararea războiului împotriva Poloniei șleahtice pentru eliberarea Ucrainei și Bielorusiei. După cum stau mărturie documentele, în afară de boieri, nobilime, cler și demnitari țariști, la Zemski Sobor au fost de față și reprezentanți ai orașelor rusești, negustorimii, țărănimii și pușcașilor.

Hotărîrea adoptată de Zemski Sobor a fost expresia voinței și dorinței întregului popor rus de a acorda ajutor poporului frate ucrainian în lupta sa de eliberare împotriva înrobitorilor străini.

6. Reunirea Ucrainei cu Rusia a fost proclamată în mod public la 8 (18) Ianuarie 1654 la Rada din orașul Pereiaslav (astăzi Pereiaslav-Hmelnițki, regiunea Kiev), la care au participat reprezentanți ai diferitelor pături sociale ale populației din toate ținuturile ucrainiene eliberate de sub jugul Poloniei șleahtice. La radă au fost de față deasemenea trimiși ai guvernului rus. Bogdan Hmelnițki a adresat participanților la radă o cuvântare în care a evocat drumul greu de luptă și încercări al poporului ucrainian care a îndurat jugul Poloniei șleahtice, incursiunile tâlhărești ale Turciei sultanului și ale hanilor din Crimeea. Hmelnițki a adresat radei chemarea de a adopta o hotărîre cu privire la reunirea cu Rusia. Participanții la radă s'au pronunțat în unanimitate pentru reunirea Ucrainei cu Rusia „pentru ca toți să fie uniți pe veci". („Reunirea Ucrainei cu Rusia". Documente și materiale, vol. III, 1953, pag. 461).

Poporul ucrainian a primit cu însuflețire hotărîrea radei din Pereiaslav cu privire la reunirea cu Rusia. Cronicarul Samovideț (Roman Rakușka-Romanovski), contemporan al acestor evenimente, vorbind despre actul reunirii, spunea că „în întreaga Ucraină, întreg poporul a primit-o cu bucurie".

Hotărîrea radei dela Pereiaslav a fost o încununare a luptei întregului popor pentru reunirea Ucrainei cu Rusia, o expresie a aspirațiilor și speranțelor seculare ale poporului ucrainian și a marcat o etapă de cotitură în viața acestuia.

Deși în fruntea Rusiei se aflau pe atunci țarul și moșierii, reunirea Ucrainei cu Rusia a avut o uriașă însemnătate progresistă pentru dezvoltarea ulterioară politică, economică și culturală a popoarelor ucrainian și rus.

Importanța istorică, a hotărîrilor radei dela Pereiaslav pentru destinele poporului ucrainian, constă, în primul rând, în faptul că unindu-se cu Rusia în cadrul statului rus unic, Ucraina a fost salvată de înrobirea de către Polonia șleahtică și de înghițirea ei de către Turcia sultanilor.

Prin actul reunirii, poporul ucrainian a consfințit legătura strânsă și indisolubilă istoricește stabilită cu poporul rus, în care a câștigat un mare aliat, un prieten credincios și un apărător în lupta pentru eliberarea sa socială și națională.

Reunirea cu puternicul Stat rus centralizat a contribuit la dezvoltarea economiei și culturii Ucrainei. In a doua jumătate a secolului al XVII-lea, economia Ucrainei a devenit o parte integrantă a pieții întregii Rusii, care se formase. Reunirea a contribuit deasemenea la creșterea forțelor de producție ale Rusiei și la îmbogățirea culturală reciprocă a celor două popoare frățești.

Intrarea Ucrainei în sânul Rusiei a avut deasemenea o uriașă importanță internațională. Ea a constituit o lovitură dată tendințelor agresive ale Turciei sultanilor și ale Poloniei șleahtice.

II

7. Unirea resurselor economice ale Rusiei și Ucrainei a sporit forțele popoarelor rus și ucrainian în lupta lor comună împotriva cotropitorilor străini.

In 1709 armata rusă, din care făceau parte unități ucrainiene, a zdrobit lângă Poltava pe cotropitorii suedezi. Poporul ucrainian s'a ridicat în unanimitate împotriva hatmanului Mazepa, trădător mârșav, crescut de iezuiți, care, cu ajutorul cotropitorilor suedezi și polonezi, a încercat să despartă Ucraina de Rusia și să reinstaureze odiosul jug străin.

In a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, Rusia a repurtat asupra Turciei sultanilor victorii importante, în care marele comandant de oști rus, V. Suvorov, a avut un rol de frunte. In urma acestor victorii, Crimeea și ținuturile ucrainiene din sud au fost eliberate de sub stăpânirea Turciei, ceeace a jucat un uriaș rol pozitiv în dezvoltarea forțelor de producție ale întregii țări care a primit o ieșire la mare, altădată inaccesibilă pentru ea. Pe litoralul Mării Negre au apărut centre comerciale și culturale foarte mari ale Ucrainei, ca Herson, Nikolaev, Odessa și altele.

Spre sfârșitul secolului al XVII-lea s'au reunit cu Rusia ținuturile ucrainiene de pe malul drept al Niprului, care până atunci se aflau încă sub jugul Poloniei panilor (regiunea Kiev, Volânia, Podolia).

In războiul pentru apărarea patriei din 1812, popoarele țării noastre, inclusiv poporul ucrainian, în frunte cu poporul rus, au zdrobit invazia dușmană a armatei lui Napoleon.

8. Reunirea Ucrainei cu Rusia a întărit unitatea popoarelor ucrainian și rus în lupta lor comună împotriva jugului social al feudalilor ruși și ucrainieni. Răscoalele antifeudale, care au avut loc în Rusia în secolele XVII—XVIII sub conducerea lui Stepan Razin și Emelian Pugaciov, la care au participat activ țărani de multe neamuri, au găsit un larg răsunet în rândurile maselor asuprite ale poporului ucrainian. In lupta împotriva jugului feudalo-iobăgist și național, din rândurile țărănimii ucrainiene au ieșit conducători populari ca Zalizniak, Dovbuș, Karmeliuk și alții.

In ciuda caracterului lor spontan, a lipsei de organizare și a fărâmițării lor, mișcările antifeudale, care au cuprins masele țărănești de diferite neamuri ale Rusiei, au zdruncinat regimul feudal și au unit strâns aceste mase în lupta împotriva dușmanilor comuni.

In cursul luptei eroice împotriva jugului feudalo-iobăgist și a cotropitorilor străini s'a dezvoltat și s'a întărit prietenia de luptă a oamenilor muncii din Rusia și Ucraina.

9. Absolutismul țarist a fost dușmanul de moarte al popoarelor rus, ucrainian și al celorlalte popoare ale Rusiei. Sprijinindu-se pe vârfurile reacționare ale moșierilor locali și ale burgheziei, țarismul ducea o politică de cruntă asuprire național-colonială a popoarelor neruse. In Ucraina, țarismul a lichidat autoguvernarea locală, a reprimat cu cruzime mișcarea de eliberare națională, zădărnicind năzuința spre crearea unei vieți de stat ucrainiene, a dus o politică de rusificare forțată, a împiedicat dezvoltarea limbii și culturii ucrainiene.

10. Marele popor rus a avut un rol de frunte în lupta revoluționară de eliberare împotriva țarismului și a iobăgismului, luptă care s'a desfășurat în Rusia în secolul al XIX-lea.

Prima generație de revoluționari, luptători împotriva țarismului, continuatorii tradițiilor revoluționare ale lui Radișcev, au fost decembriștii, care au organizat în 1825 o răscoală la Petersburg și în Ucraina (răscoala regimentului Cernigov). După decembriști, la lupta împotriva țarismului și a iobăgismului s'au ridicat marii revoluționari democrați ruși, Belinschi, Herțen, Cernișevschi și Dobroliubov.

In ciuda politicii reacționare țariste de cruntă asuprire național-colonială, cei mai buni fii ai poporului rus au recunoscut dreptul Ucrainei la independență națională și, alături de militanții înaintați ai poporului ucrainian, au luptat împotriva politicii rușinoase de ațâțare a popoarelor Rusiei unul împotriva altuia, dusă de moșierii ruși și ucrainieni și de burghezia rusă și ucrainiană, precum și de slugile lor, — șoviniștii națiunii dominante și naționaliștii burghezi ucrainieni. Militanții revoluționari din Rusia, recunoscând totdeauna dreptul poporului ucrainian la o dezvoltare națională liberă, au legat aceasta de răsturnarea țarismului și de eliberarea atât a poporului rus, cât și a poporului ucrainian și a celorlalte popoare ale țării noastre

In strânsă unire cu democrații revoluționari ruși, a luptat împotriva țarismului și a iobăgismului marele fiu al poporului ucrainian, poetul și democratul-revoluționar T. G. Sevcenco. Prin operele sale, pătrunse de ură profundă împotriva asupritorilor, el a jucat un rol uriaș în dezvoltarea conștiinței naționale și sociale a poporului ucrainian. Calea spre eliberarea poporului ucrainian el o vedea în primul rând în unirea revoluționară a tuturor popoarelor slave cu poporul rus. Sevcenco a fost un luptător intransigent împotriva naționalismului și liberalismului burghez ucrainian.

Impreună cu revoluționarii ruși și ucrainieni, împotriva țarismului au luptat și democrații-revoluționari polonezi. Cei mai buni reprezentanți ai poporului polonez au simpatizat totdeauna cu lupta de eliberare a poporului ucrainian

11. Dezvoltarea capitalismului în Rusia a determinat apariția unei noi clase — proletariatul. Pentru prima oară în istorie, oamenii muncii de toate naționalitățile din țara noastră au dobândit în proletariatul rus un conducător de nădejde în lupta lor pentru răsturnarea jugului social și național.

Odată cu dezvoltarea industriei în Ucraina, s'a dezvoltat rapid clasa muncitoare care se forma atât din populația ucrainiană, cât și din cea rusă. Clasa muncitoare din Ucraina a fost o parte componentă a proletariatului din Rusia. Mișcarea muncitorească din Ucraina s'a dezvoltat în unitate indisolubilă cu mișcarea muncitorească din întreaga Rusie. Incă în deceniile al 8-lea și al 9-lea, din secolul trecut, în Ucraina, ca și în Rusia, au început să fie create organizații muncitorești revoluționare care și-au pus drept sarcină lupta împotriva absolutismului și a capitalismului. Clasa muncitoare din Ucraina a fost unul din detașamentele cele mai mari și combative ale proletariatului din Rusia.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, și începutul secolului al XX-lea, centrul mișcării revoluționare mondiale s'a mutat în Rusia. Rusia era punctul nodal al tuturor contradicțiilor imperialismului; ea era un focar al jugului militaro-feudal, colonial și capitalist. La asuprirea oamenilor muncii de către țarism, moșieri și burghezie se adăuga jefuirea imperialistă a Rusiei de către capitalul monopolist vesteuropean. In acelaș timp, în Rusia exista o forță reală capabilă să rezolve pe cale revoluționară toate aceste contradicții: această forță era proletariatul din Rusia.

Sarcinile mișcării muncitorești în creștere din Rusia cereau imperios crearea unui partid proletar revoluționar. Grupul „Eliberarea muncii", care reunea pe primii reprezentanți ai marxismului din Rusia în frunte cu G. V. Plehanov, a pus în deceniul al 9-lea al secolului al XIX-lea bazele teoretice ale mișcării muncitorești revoluționare din Rusia. In ultimul deceniu al secolului al XIX-lea, în fruntea clasei muncitoare din Rusia a venit marele Lenin. In 1895, V. I. Lenin a organizat la Petersburg „Uniunea de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare" care a fost primul germene al partidului proletar revoluționar din Rusia. „Uniunea de luptă" a lui Lenin a exercitat o influență uriașă asupra mișcării revoluționare din întreaga țară. In Ucraina au fost create deasemenea astfel de „Uniuni" la Ecaterinoslav, Kiev și în alte orașe. Organizațiile social-democrate de orientare leninistă din Ucraina, ca și cele din Rusia, au condus greve, au realizat trecerea la agitația în masă, unind socialismul cu mișcarea muncitorească.

12. La Congresul al II-lea al P.M.S.D.R., care a avut loc în 1903, a fost creat un partid marxist de tip nou, bazat pe principiile ideologice și organizatorice elaborate de V. I. Lenin. In lupta împotriva elementelor separatiste și naționaliste din mișcarea muncitorească, V. I. Lenin a apărat principiul internaționalismului în construirea partidului marxist. P.M.S.D.R. reunea în rândurile sale pe muncitorii revoluționari de toate naționalitățile din Rusia. Chiar dela început, el a fost stegarul ideologiei internaționalismului proletar și al prieteniei între popoare. La Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. a fost adoptată cererea programatică a lui Lenin cu privire la problema națională — recunoașterea dreptului națiunilor la autodeterminare.

Muncitorii ruși aveau rolul de inițiatori în lupta împotriva orânduirii burghezo-moșierești, ei ridicau și uneau proletariatul și pe toți oamenii muncii din regiunile naționale periferice în lupta pentru eliberarea socială și națională.

In anii primei revoluții burghezo-democrate din 1905 — 1907, oamenii muncii din Ucraina, împreună cu eroicul proletariat rus, au luptat cu abnegație împotriva dușmanilor lor de clasă. In acea perioadă, în Ucraina au avut loc mari răscoale într'o serie de orașe și gubernii, precum și răscoale ale marinarilor de pe Marea Neagră. In cursul acestor răscoale, muncitorii din centrele industriale ale Ucrainei au creat, după exemplul Moscovei, Petersburgului și al altor orașe din Rusia, Soviete de deputați ai muncitorilor, care au fost prototipul puterii sovietice. Lupta revoluționară a muncitorilor și țăranilor din Ucraina a ocupat un loc important în desfășurarea generală a revoluției din 1905 — 1907.

In perioada reacțiunii stolipiniste, a noului avânt revoluționar, și în anii primului război mondial, muncitorii din Ucraina, ca și cei din întreaga Rusie, s'au unit și mai strâns în jurul P.M.S.D.R. (b) în lupta împotriva absolutismului și a burgheziei.

Sub influența mișcării revoluționare din Rusia se lărgea lupta oamenilor muncii din ținuturile ucrainiene apusene, care se aflau sub jugul monarhiei austro-ungare, lupta pentru eliberarea lor națională, pentru reunirea cu întreg poporul ucrainian.

Pentru prima oară în istoria marxismului, marele Lenin a elaborat programul teoretic și politica partidului în problema națională. El a arătat că problema națională este o parte componentă a luptei revoluționare generale a clasei muncitoare pentru dictatura proletariatului. Lenin a fost inspiratorul politicii de egalitate în drepturi și prietenie între popoare și a condus aplicarea în practică a acestei politici. Indicațiile programatice leniniste în problema națională au găsit, pe baza generalizării experienței construcției socialiste o dezvoltare creatoare în operele lui I. V. Stalin și în hotărîrile partidului. Apărând principiul internaționalismului proletar, partidul a subliniat cu toată vigoarea necesitatea unității de acțiune a proletarilor tuturor națiunilor și a strânsei lor uniri în jurul proletariatului rus.

„Printr'o acțiune unită a proletarilor velicoruși și ucrainieni, scria V. I. Lenin, este posibilă o Ucraină liberă; fără această unitate nu poate fi nici măcar vorba de așa ceva" (V. I. Lenin, Opere, vol. 20, ed. P.M.R. pag. 15).

Naționaliștii burghezi ucrainieni, fiind dușmani de moarte ai internaționalismului și ai unirii frățești a poporului ucrainian cu cel rus, au căutat să otrăvească pe oamenii muncii cu veninul naționalismului, să le inoculeze un sentiment de dușmănie față de poporul rus, să-i abată dela lupta comună de clasă împotriva asupritorilor și să-i supună astfel din punct de vedere ideologic intereselor egoiste de clasă ale burgheziei și moșierilor ucrainieni. Pentru înșelarea maselor, naționaliștii au propagat „teoria" reacționară antiștiințifică potrivit căreia națiunea ucrainiană nu ar avea clase și nici burghezie, și „teoria" „curentului unic". Totodată, naționaliștii burghezi ucrainieni se manifestau ca aliați ai țarismului rus și ai burgheziei și ca agenți ai imperialismului străin.

Situându-se în fruntea mișcării revoluționare a oamenilor muncii din întreaga Rusie, Partidul Comunist a dus o luptă hotărîtă atât împotriva șovinismului rus al națiunii dominante, cât și împotriva naționalismului burghez ucrainian.

Partidul Comunist a căutat să obțină contopirea mișcării de eliberare națională a naționalităților asuprite din Rusia cu lupta muncitorilor împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru instaurarea dictaturii proletariatului.

13. Unitatea luptei revoluționare de eliberare a determinat întărirea legăturilor culturale dintre popoarele rus și ucrainian.

Cultura rusă progresistă a exercitat o influență binefăcătoare asupra dezvoltării întregii culturi ucrainiene (literatura, teatrul, pictura, muzica). La rândul său, cultura ucrainiană înaintată a îmbogățit cultura poporului rus și a adus o contribuție remarcabilă la dezvoltarea culturii universale.

Dezvoltarea gândirii sociale înaintate în Ucraina, ca și în întreaga țară, s'a desfășurat dela sfârșitul secolului al XIX-lea sub influența ideilor marxism-leninismului.

Apariția pe arena istoriei a proletariatului din Rusia, cel mai revoluționar din lume, și a avangardei sale de luptă — Partidul Comunist — a avut o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea ulterioară a popoarelor rus, ucrainian și a tuturor celorlalte popoare din Rusia.

III

14. Clasa muncitoare din Rusia, în alianță cu țărănimea muncitoare, a înfăptuit sub conducerea Partidului Comunist Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, a răsturnat puterea burgheziei imperialiste și a moșierilor și a instaurat dictatura proletariatului.

In urma Revoluției Socialiste din Octombrie, în țara noastră a fost creat primul stat socialist din lume al muncitorilor și țăranilor care a proclamat politica de pace și prietenie între popoare, egalitatea și suveranitatea tuturor popoarelor Rusiei și a unit strâns popoarele Patriei noastre într'o singură familie frățească sub steagul internaționalismului proletar.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în centrul Rusiei, a dat un puternic imbold dezvoltării revoluției proletare în întreaga Rusie.

Poporul ucrainian care, împreună cu marele popor rus a străbătut o lungă cale de luptă revoluționară comună, a fost primul care a urmat pe frații lui ruși pe drumul Revoluției Socialiste din Octombrie, marcând începutul unei noi epoci glorioase în istoria sa.

La 25 Decembrie 1917, primul Congres al Sovietelor din întreaga Ucraină a proclamat Ucraina Republică Sovietică Socialistă. Exprimând voința unanimă a muncitorilor și țăranilor din Ucraina, Congresul a subliniat în mod solemn necesitatea unei alianțe strânse între Ucraina și Rusia Sovietică.

Prin lupta sa plină de abnegație pentru răsturnarea puterii burgheziei și moșierilor, prin lupta sa împotriva contrarevoluției naționaliste, clasa muncitoare din Ucraina a adus o contribuție considerabilă la victoria revoluției proletare în țara noastră.

Eliberându-se de exploatarea burghezo-moșierească și de jugul național, poporul ucrainian a devenit stăpânul absolut al soartei sale. Cu ajutorul frătesc al poporului rus, el a reușit să-și realizeze visul de veacuri — crearea unui stat național suveran, cu adevărat liber, care a ocupat un loc însemnat în familia republicilor sovietice.

Victoria Revoluției Socialiste în Ucraina și crearea Statului ucrainian sovietic au fost realizate pe baza teoriei leniniste a revoluției și a învățăturii elaborate de Lenin în problema național-colonială, constituind o puternică înfrângere a imperialismului internațional și a agenturii lui burghezo-naționaliste.

15. Sub conducerea Partidului Comunist, popoarele țării noastre, în lupta cruntă și sângeroasă împotriva dușmanilor externi și a contrarevoluției interne, au apărat mărețele cuceriri ale lui Octombrie, libertatea lor și independența patriei.

Naționaliștii burghezi ucrainieni, acești dușmani înveterați ai oamenilor muncii, camuflându-se sub lozinca mincinoasă a „neatârnării" Ucrainei au căutat să lichideze Puterea Sovietică, să restabilească jugul moșierilor și capitaliștilor, să asmută pe oamenii muncii ucrainieni împotriva muncitorilor și țăranilor ruși, să provoace între ei un război fratricid.

„Guvernele" naționaliste contrarevoluționare — Rada centrală, Directoriul și altele, având în frunte agenți plătiți ai imperialismului străin ca Grușevski, Vinnicenko și Petliura, care căutau să readucă la putere pe moșieri și capitaliști și să întărească dominația chiaburimii, au vândut cu ridicata și cu amănuntul Ucraina cu întregul ei popor și cu toate bogățiile ei naturale imperialiștilor hrăpăreți din Europa occidentală. In Februarie 1918, Rada contrarevoluționară a chemat în Ucraina pe ocupanții austro-germani pentru a înăbuși puterea sovietică. La chemarea Partidului Comunist, poporul ucrainian s'a ridicat la luptă împotriva intervenționiștilor austro-germani și a lacheilor lor — naționaliștii ucrainieni.

In frunte cu poporul rus, oamenii muncii din Patria noastră au zdrobit și au aruncat dincolo de granițele Țării Sovietice pe intervenționiștii anglo-francezi, care la sfârșitul anului 1918 ocupaseră regiunile sudice ale Ucrainei și Crimeea, trupele lui Denichin, pe alb-gardiștii polonezi, trupele lui Vranghel, bandele naționaliste ale lui Petliura, și Mahno și pe alți mercenari ai imperialiștilor din S.U.A. și ai Antantei.

Impreună cu celelalte popoare ale Rusiei, poporul ucrainian, biruind dificultăți uriașe, ruina economică și foametea, a dat dovadă în anii intervenției militare străine și ai războiului civil de un uriaș eroism și de vitejie în apărarea scumpei lui Puteri Sovietice. Mii și mii de muncitori și țărani din Rusia Sovietică au luptat în Ucraina pentru libertatea și fericirea poporului ucrainian și a celorlalte popoare din U.R.S.S.

La rândul lor, numeroși fii ai poporului ucrainian au luptat pe nenumărate fronturi ale războiului civil din Rusia, Bielorusia, Asia Centrală, Transcaucazia, etc.

Un rol însemnat în mobilizarea forțelor poporului ucrainian pentru zdrobirea intervenționiștilor străini și a contrarevoluției interne revine Partidului Comunist din Ucraina, creat în 1918 — parte de nedesprins a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In focul și iureșul războiului civil și al intervenției armate străine s'a întărit și s'a călit alianța frățească și prietenia dintre popoarele rus, ucrainian și celelalte popoare ale U.R.S.S. Numai mulțumită acestei prietenii, poporul ucrainian, ca și toate popoarele din U.R.S.S., și-a apărat libertatea și independența.

16. După terminarea victorioasă a războiului civil, Țara Sovietică a pășit în perioada construcției socialiste pașnice. Sarcinile construirii socialismului și ale apărării țării reclamau o colaborare mai strânsă între popoarele sovietice în domeniul economic, militar și politic. S'a ridicat problema unirii republicilor sovietice într'o singură uniune statală.

Oamenii muncii din Ucraina Sovietică au fost printre primii inițiatori ai constituirii Statului unional.

Partidul Comunist a condus și a îndrumat pe o cale justă mișcarea de unire a tuturor popoarelor din Țara Sovietică.

In Decembrie 1922, la primul Congres Unional al Sovietelor, republicile sovietice s'au unit pe bază de liber consimțământ și egalitate în drepturi în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, fiecare republică unională menținându-și drepturile suverane de stat de sine stătător, care are organele sale proprii ale puterii supreme, teritoriu propriu, constituție proprie și legislație proprie.

Constituirea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a însemnat o uriașă victorie a Puterii Sovietice, un triumf al politicii naționale leninist-staliniste. Era victoria asupra naționalismului burghez de toate nuanțele care s'a pronunțat împotriva colaborării frățești între popoare și care constituia o piedică serioasă în calea spre unificarea statală a republicilor sovietice.

Constituirea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a asigurat toate condițiile necesare pentru o înflorire economică, politică și culturală nemaiîntâlnită în istoria omenirii a întregii Țări Sovietice și a fiecărei republici sovietice în parte, pentru transformarea popoarelor în trecut înapoiate și oprimate în națiuni socialiste înaintate.

Integrarea Ucrainei Sovietice în U.R.S.S. i-a permis să-și refacă cu succes economia națională, să-și dezvolte cultura socialistă și să înainteze cu pași repezi spre construirea socialismului.

(Continuare în numărul viitor)

Declaraţia lui Nam Ir ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene

PHENIAN 12 (Agerpres).—CHINA NOUĂ. Presa coreeană din 11 ianuarie a publicat o declaraţie a lui Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, în care se spune:

„Opinia publică progresistă din lumea întreagă speră că încordarea internaţională se va atenua pe calea tratativelor reciproce şi cere acest lucru. Dar, după cum arată evenimentele din Coreea, în urma acţiunilor nejuste ale părţii americane realizarea acestor speranţe legitime sunt întârziate tot mai mult.

Acţiunile unilaterale întreprinse la 12 decembrie 1953 de reprezentantul american, Arthur Dean, la tratativele în legătură cu problema Conferinţei politice, au dus la suspendarea pe timp îndelungat a tratativelor, iar hotărârea unilaterală de a înceta munca de lămurire printre prizonierii de război, anunţată de către partea americană la 23 decembrie 1953, a complicat şi mai mult problema prizonierilor de război, care trebuia să fie rezolvată în mod echitabil, conform acordului de armistiţiu şi acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere.

Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene a depus întotdeauna eforturi consecvente nu numai pentru a grăbi convocarea Conferinţei politice, prevăzută prin acordul de armistiţiu, în vederea rezolvării în mod echitabil a problemei prizonierilor de război şi a reglementării pe cale paşnică a problemei coreene, ci şi pentru a atenua încordarea internaţională, pentru a asigura o pace durabilă în Extremul Orient şi în lumea întreagă. Deaceea el este serios îngrijorat de situaţia creată în urma acţiunilor internaţionale ale părţii americane şi, socotind că trebue să se înlăture cât mai repede această situaţie şi să se grăbească reglementarea paşnică a problemei coreene, lucru pe care îl doresc toate popoarele lumii, m'a însărcinat să declar următoarele:

După cum se ştie, toţi prizonierii de război care nu sunt repatriaţi direct şi care cer repatrierea în cursul celor 90 de zile dela începerea muncii de lămurire, desfăşurată conform acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere şi Regulamentului privitor la desfăşurarea muncii şi a şedinţelor de lămurire trebue să fie repatriaţi, iar problema soartei celorlalţi prizonieri de război trebue supusă spre rezolvare Conferinţei politice care va fi convocată în viitor.

Totuşi, autorităţile militare ale părţii comandamentului O.N.U., instigând pe agenţii speciali şi elementele teroriste ale clicii lisînmaniste şi ciancaişiste, strecurate printre prizonierii de război, aflaţi sub controlul Comisiei neutre de repatriere, exercită presiuni cu ajutorul acestor agenţi asupra prizonierilor de război, săvârşesc atrocităţi împotriva lor, nu separă pe prizonierii de război care au asistat la munca de lămurire de cei care nu au luat parte la ea, împiedicând astfel partea coreeano-chineză să desfăşoare munca de lămurire printre prizonierii de război şi făcând cu neputinţă ca aceştia să facă uz de dreptul lor la repatriere, care le-a fost acordat prin acordul de armistiţiu. In urma acţiunilor ilegale mai sus arătate ale părţii americane s'a creat o situaţie în care partea coreeano-chineză a putut să ducă munca de lămurire printre prizonierii de război numai timp de 10 zile din cele 90 de zile prevăzute pentru aceasta, iar peste 85 la sută dintre prizonierii de război ai părţii coreeano-chineze nu au avut încă posibilitatea să participe la munca de lămurire. Deosebit de grav este faptul că, încălcând acordul de armistiţiu, partea americană încearcă să elibereze cu forţa trecând peste conferinţa politică, pe prizonierii de război aflaţi sub controlul Comisiei neutre de repatriere şi să-i predea direct clicilor lisînmaniste şi ciancaişiste, precum şi să întreprindă noi acţiuni provocatoare şi aventuri militare.

Având în vedere cele de mai sus, guvernul R.P.D. Coreene subliniază că guvernul S.U.A. poartă întreaga răspundere pentru toate consecinţele acestor acţiuni ilegale ale părţii americane în legătură cu problema prizonierilor de război. In vederea rezolvării echitabile a problemei prizonierilor de război, guvernul R.P.D. Coreene cere ca partea americană să asigure desfăşurarea pe viitor a muncii de lămurire printre prizonierii de război.

Desfăşurarea tratativelor dintre cele două părţi în vederea conferinţei politice, care au început la 26 octombrie 1953 la Panmunjon, au arătat că guvernele R.P.D. Coreene şi R.P. Chineze năzuiesc în mod consecvent spre convocarea urgentă a conferinţei politice, spre reglementarea paşnică a problemei coreene şi depun eforturi sincere pentru realizarea acestor scopuri.

In ceeace priveşte guvernul S.U.A., el urmăreşte scopuri nejuste, încearcă să împiedice convocarea cât mai grabnică a conferinţei politice, pentru a zădărnici astfel reglementarea paşnică a problemei coreene şi a menţine situaţia internaţională încordată.

Guvernul R.P.D. Coreene, care năzuieşte spre rezolvarea echitabilă a problemei coreene şi spre atenuarea încordării în relaţiile internaţionale pe calea tratativelor în care îşi pun speranţele popoarele din lumea întreagă, subliniază necesitatea reluării imediate a tratativelor în problema conferinţei politice întrerupte de partea americană şi necesitatea convocării cât mai grabnice a conferinţei politice, prevăzută de acordul de armistiţiu, adică necesitatea de a se lua prin consultări măsuri îndreptate spre rezolvarea paşnică a problemei coreene, pentru a atenua astfel încordarea în Extremul Orient.

Guvernul R.P.D. Coreene declară că propunerea generală prezentată de partea coreeano-chineză la 30 noembrie 1953, cuprinde toate condiţiile putând servi drept bază pentru asemenea tratative.

Guvernul R.P.D. Coreene consideră justă şi sprijină întru totul declaraţia din 9 ianuarie 1954 a ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, cu privire la faptul că O.N.U. trebue să ia cu toată răspunderea măsuri pentru rezolvarea situaţiei grave create în Coreea.

Guvernul R.P.D. Coreene, sprijinind întru totul propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferinţe a reprezentanţilor celor cinci puteri — Franţa, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. şi R.P. Chineză — care să discute măsurile în vederea atenuării încordării în relaţiile internaţionale, sprijină şi părerea exprimată în declaraţia din 9 ianuarie 1954 a ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze, Ciu En-lai, care a spus că deoarece în interesul grăbirii rezolvării problemelor internaţionale urgente, apropiata conferinţă dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri va fi urmată de o conferinţă a celor cinci puteri la care va lua parte şi R. P. Chineză, aceasta va constitui un aport la atenuarea încordării internaţionale, la apărarea păcii şi securităţii în lumea întreagă.

Guvernul R.P.D. Coreene, considerând că propunerile cuprinse în declaraţia din 9 ianuarie a ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze, Ciu En-lai, cu privire la reluarea tratativelor în problema convocării conferinţei politice, reprezintă cea mai oportună măsură pentru rezolvarea situaţiei create în prezent în Coreea, pentru atenuarea încordării în Extremul Orient şi în lumea întreagă le sprijină şi le aprobă întru totul.

Guvernul R.P.D. Coreene declară că este gata să depună eforturi pentru convocarea cât mai grabnică a conferinţei politice prevăzută în acordul de armistiţiu în Coreea, pentru rezolvarea echitabilă a problemei coreene pe calea tratativelor, pentru atenuarea încordării internaţionale şi pentru asigurarea unei păci trainice în Extremul Orient şi în lumea întreagă. Guvernul R.P.D. Coreene este convins că opinia publică progresistă din lumea întreagă va aproba şi sprijini această năzuinţă echitabilă a guvernului R.P.D. Coreene.

Ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene,
NAM IR

10 ianuarie 1954
Phenian"

India a propus convocarea Adunării Generale a O. N. U.

DELHI 12 (Agerpres). — Postul de radio Delhi transmite o ştire a agenţiei „Press Trust of India" potrivit căreia guvernul Indiei a propus în mod oficial să se convoace la 8 sau 9 februarie Adunarea Generală a O.N.U. în vederea discutării problemei coreene.

Ziare indiene critică politica externă a S.U.A.

DELHI 12 (Agerpres). — Ziarele din Delhi comentează pe larg ultimele măsuri de politică externă ale guvernului american care potrivit părerii unanime a ziarelor, nu dovedesc câtuşi de puţin că S.U.A. doresc atenuarea încordării în relaţiile internaţionale. Ziarul „Hindustan Times" relevă că mesajul adresat de preşedintele Eisenhower Congresului american „nu indică niciun fel de schimbări fundamentale în politica S.U.A., ci dimpotrivă repetă vechile teze, deja cunoscute, şi pune din nou accentul pe doctrina forţei militare".

Arătând în continuare că „problema recunoaşterii Republicii Populare Chineze capătă în prezent o importanţă tot mai mare", ziarul scrie că „preşedintele Eisenhower a promis că va continua să acorde ajutor militar şi economic guvernului Formozei, iar în ceeace priveşte admiterea Chinei în O.N.U., nici nu a pomenit măcar despre aceasta".

Ziarul „Hindustan Standard" subliniază că mesajul preşedintelui Eisenhower „înseamnă continuarea erei războiului rece şi a încordării internaţionale" şi avertizează în continuare S.U.A. că această politică „le expune riscului de a pierde prietenia şi respectul multor naţiuni de pe glob".

„In Asia de sud, scrie ziarul, nemulţumirea crescândă provocată de ştirile despre proiectata alianţă militară pakistano-americană, este vădit nefavorabilă Statelor Unite", iar „colaborarea cu Franco din Spania, cu neonaziştii din Germania occidentală, cu Cian Cai-şi şi cu Li Sin Man poate să ducă, după părerea ziarului, la izolarea S.U.A.". „Mesajul preşedintelui Eisenhower, scrie în încheiere ziarul, nu trezeşte sentimente plăcute".

Un deputat indian despre vizita în Uniunea Sovietică

DELHI 12 (Agerpres). — Ziarul „National Herald" publică un interview acordat corespondentului acestui ziar de Govind Sahay, deputat în Adunarea legislativă a statului Uttar Prades din partea partidului „Congresul naţional indian". Impărtăşindu-şi impresiile din călătoria făcută în Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară din Europa, Sahay a declarat că „în rândurile poporului rus creşte sentimentul de dragoste şi respect faţă de India. Ruşii simt că între India şi U.R.S.S. există o prietenie firească".

Sahay a arătat că „oricine vizitează Uniunea Sovietică poate să cunoască toate aspectele vieţii oamenilor sovietici şi să se convingă de progresul social şi economic din ţară". Subliniind succesele obţinute de Uniunea Sovietică în domeniul planificării agriculturii, creşterii bunăstării a poporului sovietic, Sahay scrie în încheiere că „asemenea Chinei, India poate profita de pe urma experienţei sovietice în domeniul ştiinţelor sociale, industrie şi agricultură".

Trei premii şi trei morţi

Fotografia de mai jos a fost făcută în Mexic unui om care astăzi nu mai este printre cei vii. Din momentul fotografierii şi până la moartea lui nu au mai trecut decât câteva ore.

Numele lui e Bonetto. E italian şi se găsea în Mexic ca participant la marea cursă de automobile pan-americană. Conducea o maşină de fabricaţie italiană — „Lancia". Desigur că până aci nimic nu pare deosebit.

Dar cei ce ştiu ce înseamnă mai întotdeauna o cursă de automobile în occident au înţeles că Bonetto nu venise pe cont propriu în Mexic. Maşina era a fabricii „Lancia", călătoria costisitoare Italia—Mexic o plătise fabrica „Lancia", însfârşit Bonetto era şi el, de fapt „proprietatea" fabricii „Lancia". Iar nu pentru a admira peisagiile mexicane sau pentru a realiza performanţe sportive „Lancia" îl trimisese în cursa pan-americană. Era vorba de reclamă, de creşterea vânzărilor de maşini. Căci locul întâi însemna noi comenzi pentru maşinile „Lancia". Tot locul întâi însemna o primă grasă pentru Bonetto, iar un loc mai prost în clasament ar fi dus desigur la scăderea salariului sau poate chiar la concedierea lui.

Şi Bonetto nu-şi dezamăgeşte patronii. El câştigă prima etapă. Este în fruntea clasamentului. Mecanicii îi îngrijesc cu deosebită atenţie maşina. După cum se vede în fotografie însă el nu era aşa fericit. Faţa-i este brăzdată de riduri, ea exprimă tristeţe. Viteza cu care mergea în cursă, neţinând seama de niciun fel de obstacol îi punea în fiecare moment viaţa în pericol.

Ultimele clipe înaintea morţii. Maşina aerodinamică condusă de Bonetto parcurge în plină viteză primele străzi ale oraşului mexican Silao. Cu greu poţi stăpâni volanul pe străzile întesate de oameni şi prost pavate. O singură piatră, o groapă, poate să arunce maşina în trotuar. Mai sunt câţiva metri şi trebue luată o turnantă grea. Dar Bonetto nu poate încetini, trebue doar, cu orice preţ să câştige. Ordin dela Roma. Sfârşitul fu scurt. Bonetto nu a mai ajuns în turnantă. Intră cu maşina într'un stâlp. Nu s'a mai auzit nici un ţipăt măcar. Doar zgomotul produs de îngrozitoarea ciocnire. Bonetto a fost de nerecunoscut. Era oribil mutilat.

Bonetto este prima victimă. Urmează tot doi italieni. Stagnoli şi Scotuzzi — care conducând o maşină „Ferrari" cu două locuri s'au răsturnat în plină viteză. Până acum trei morţi. Dar bilanţul este mai tragic, căci în total au murit nouă oameni. Numele celorlalţi şase nu este cunoscut. Sunt şase americani oarecari, şase spectatori care au fost omorîţi de o maşină în timp ce dădeau ajutor unui alt accidentat în cursă. In spital se găsesc nenumăraţi răniţi, atât piloţi cât şi spectatori.

Unii şoferi au scăpat ca prin minune de moarte. Maşina condusă de Taruffi s'a răsturnat, Maglioli a pierdut o roată în timp ce mergea cu peste 200 km. pe oră. Şi fotografia de mai jos nu arată decât una din maşinile ce nu au mai apucat sfârşitul cursei.

Cine priveşte însă cu atenţie automobilul accidentat vede nenumărate inscripţii imprimate pe caroserie. Ce or fi reprezentând? Oare ce legătură există între ele şi sport? Desigur că niciuna, căci este vorba de reclame. Iată, pe aripa maşinii din poza a doua se poate citi: „TELEFUNKEN radio". Şi pentruca fabrica să-şi mărească vânzările prin câştigarea cursei, Hans Herman, pilotul automobilului accidentat, nu era departe să-şi piardă viaţa.

Dar acţionarii dela „Lancia" „Ferrari" sau „Telefunken" nu pierd nimic dacă moare cutare sau cutare pilot. In primul rând reclama. Şi aceasta se poate realiza numai prin adevărate exhibiţii care depăşesc de multe ori posibilităţile maşinilor şi ale piloţilor. Intervine apoi şi lipsa măsurilor de protecţie — paza şoselelor, indicarea locurilor periculoase — ceeace contribue la mărirea numărului accidentelor. Dar toate acestea fac cursa mai „atractivă", reclama creşte şi deci şi câştigurile.

Toate acestea te fac să asemuieşti cursa pan-americană, ca şi alte competiţii automobilistice din occident, cu sistemul reclamelor înscrise cu ajutorul avioanelor pe cer. Reclama, în astfel de cazuri, era din plin asigurată căci deobicei avioanele se prăbuşeau, şi iată gata senzaţia.

In cursa pan-americană însă fabricile italiene de automobile nu au pierdut nimic. Ele şi-au asigurat primele trei locuri în clasamentul general, învingându-şi deci categoric adversarii.

Desigur că acum la Roma se încheie bilanţurile.

Pe scurt în registre s'ar putea trece:

PIERDERI: trei oameni.

PROFITURI: trei premii întâi.

Deci acţionarii firmelor italiene pot fi mulţumiţi. Ei nu au avut decât de câştigat de pe urma cursei din America. Doi-trei morţi şi alţi mulţi răniţi desigur nu contează. Se găsesc doar oricând şomeri gata să-şi rişte viaţa pentru o bucată de pâine.

S. B.

Deosebitul succes al tinerilor artişti sovietici în Anglia

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS:

După cum s'a mai anunţat, la cel de al II-lea Festival al studenţilor din întreaga Anglie, organizat de Uniunea naţională a studenţilor din Anglia, a luat parte şi o delegaţie a studenţilor sovietici.

In cursul şederii lor în Anglia, studenţii sovietici au dat spectacole, au luat parte la discuţii şi întâlniri cu studenţii englezi. Intâlnirile cu studenţii englezi s'au desfăşurat într'o atmosferă caldă şi prietenească. De un mare succes s'au bucurat spectacolele date de dansatorii N. Filippova şi S. Vlasov, recitalurile pianistei V. Secichina, violonistei H. Ahtiamova, cântăreţei T. Voscresenscaia, spectacolele dansatoarei uzbece G. Mavaema, ale jonglerului M. Nescerlacov.

La 9 ianuarie, Asociaţia pentru prietenia anglo-sovietică, a organizat la teatrul „Stall" — unul din cele mai mari teatre din Londra un spectacol al studenţilor sovietici. Spectacolul s'a bucurat de un mare succes.

In seara zilei de 9 ianuarie, Uniunea naţională a studenţilor din Anglia a organizat o recepţie în cinstea studenţilor sovietici. Luând cuvântul la recepţie, reprezentantul studenţilor englezi, K. M. Soobky a spus: „Vizita studenţilor sovietici în Anglia va contribui la întărirea prieteniei dintre studenţii şi tineretul din Anglia şi Uniunea Sovietică la unirea forţelor în lupta împotriva fascismului şi a aţâţătorilor la război".

A răspuns V. Ivanov, şeful delegaţiei sovietice.

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS:

Ziarul „Daily Worker" publică declaraţiile unor specialişti în legătură cu spectacolele date de tinerii artişti sovietici la cel de al II-lea Festival al studenţilor din întreaga Anglie.

David Pool — unul din conducătorii şcolii engleze de balet „Sadlers-Wells" şi-a exprimat admiraţia prin cuvintele: „Ce măestrie excepţională!" Cunoscuta balerină engleză Marie Rambert a declarat: „Spectacolele date de ruşi sunt emoţionante".

Iar ziarul „Manchester Guardian" a scris că tinerii artişti sovietici au dat dovadă de o înaltă măestrie artistică. „Măestria celei mai tinere participante a grupului — baletista N. Filippova — subliniază ziarul — este uimitoare. Se poate spune că ea este o baletistă desăvârşită. Tehnica strălucită se îmbină la ea cu graţia naturală".

In legătură cu criza de guvern din Italia

ROMA 12 (Agerpres). — Giuseppe Pella, fostul preşedinte al consiliului de miniştri, a refuzat cererea preşedintelui republicii, Einaudi, de a forma noul guvern, deoarece nu a fost desemnat de partidul democrat-creştin drept candidat.

In urma refuzului lui Pella, preşedintele republicii a însărcinat cu formarea guvernului pe democratul creştin Amintore Fanfani. Fanfani, care a fost ministru de interne în guvernul Pella şi ministru al agriculturii în guvernul anterior al lui De Gasperi, a declarat că dă răspunsul după consultările pe care le va avea.

In legătură cu disensiunile din partidul democrat creştin, postul de radio Oggi in Italia anunţă că un numeros grup de parlamentari democrat creştini a trimis un lung memoriu preşedintelui republicii în care Fanfani nu este prezentat într'o lumină prea favorabilă. Ziarul „Quotidiano", organul „Acţiunii catolice", se opune deasemenea candidaturii lui Fanfani.

Daladier se pronunţă din nou împotriva „comunităţii defensive europene"

PARIS 12 (Agerpres). — Ziarul „Combat" a publicat interviewul acordat de cunoscutul om politic francez, radicalul Edouard Daladier, deputat în Adunarea Naţională.

Răspunzând la o întrebare cu privire la „comunitatea defensivă europeană", Daladier a declarat că proiectul acestei comunităţi a fost condamnat de majoritatea deputaţilor Adunării Naţionale. „Se poate spune chiar, a subliniat Daladier, că acest proiect a fost respins în mod practic în ajunul plecării reprezentanţilor francezi la conferinţa de pe insulele Bermude, întrucât rezoluţia în favoarea „armatei europene" prezentată de grupul parlamentar al partidului socialist şi sprijinită de partidul M.R.P. a fost respinsă printr'o majoritate decisivă. Guvernul nu a ţinut seama de acest lucru, fapt dovedit de comunicatul conferinţei din Bermude... Continui să consider că comunitatea defensivă europeană ameninţă să distrugă unitatea armatei franceze, să rupă legăturile dintre Franţa şi Uniunea franceză şi, în special, să pregătească dominaţia germană în Europa unificată formată din şase ţări".

Daladier a declarat în continuare că „principalul scop al comunităţii defensive europene este înarmarea masivă a Germaniei occidentale pe care o cer americanii încă din anul 1950".

Arătând în continuare că frontiera de pe Oder-Neisse reprezintă pentru U.R.S.S., şi Polonia condiţii de neclintit pentru menţinerea păcii, Daladier a spus: „După părerea mea ea reprezintă şi pentru Franţa hotarul păcii".

Referindu-se la tratatul franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală încheiat la 10 decembrie 1944, Daladier a arătat că „scopul evident al acestui acord constă în a nu admite remilitarizarea Germaniei".

Daladier s'a pronunţat deasemenea pentru tratative cu guvernul lui Ho Şi Min

In preajma conferinţei dela Berlin

BONN 12 (Agerpres). — In ciuda manevrelor cercurilor conducătoare dela Bonn care urmăresc să submineze conferinţa miniştrilor de afaceri externe dela Berlin, cercurile largi ale opiniei publice vestgermane sprijină şi aşteaptă cu mult interes ţinerea acestei conferinţe.

„La Berlin, scrie ziarul burghez „Die Welt", se va hotărî soarta poporului german. Aşteptăm cu toţii ca Berlinul să devină din nou capitala patriei noastre".

Deasemenea revista „Parlamentarischer Wochenschau" se ocupă într'un articol de manevrele lui Adenauer împotriva conferinţei dela Berlin şi a unificării Germaniei, subliniind că „poporul german are dreptul să ceară bunăvoinţă în rezolvarea problemei unităţii ţării sale dela oricine se pretinde a fi un reprezentant al său. Bonnul însă nu a făcut încă nicio propunere realistă în vederea unificării şi nu a dat dovadă de niciun fel de bunăvoinţă în această privinţă".

Fostul ministru de interne al Germaniei occidentale, Heinemann, critică cu vehemenţă în ziarul „Die Stimme der Gemeinde" manevrele guvernului Adenauer de subminare a conferinţei miniştrilor de afaceri externe dela Berlin. „Fiecare ştie astăzi unde poate duce politica de remilitarizare febrilă dusă de guvernul Adenauer care urmăreşte includerea Germaniei în sistemul pactului atlantic".

★

LONDRA 12 (Agerpres). — Intr'un articol în care salută convocarea conferinţei dela Berlin, revista laburistă „Tribune" scrie între altele: S'a hotărît în cele din urmă convocarea unei conferinţe la Berlin. Conducătorii celor patru naţiuni vor avea prilejul să discute direct. In momentul de faţă trebue făcute noi propuneri pozitive, ale căror rezultate să fie favorabile cauzei păcii. Revista consideră că perspectivele unor tratative cu Uniunea Sovietică constitue un eveniment important pentru începutul noului an. Punându-şi întrebarea în ce mod poate fi obţinută încetarea războiului rece, „ceeace ar trebui să fie scopul nostru primordial" revista constată că prin reînarmarea Germaniei occidentale, prin exercitarea de presiuni asupra Franţei pentru a o sili să consimtă la un acord cu privire la „comunitatea defensivă europeană", prin supunere faţă de dictatul american în problema Chinei populare şi prin împiedicarea comerţului între est şi vest, acest scop nu poate fi atins. Subliniind că această politică este o „politică a disperării", „Tribune" arată că guvernul britanic nu ia niciun fel de măsuri pentru restabilirea independenţei economice a Marii Britanii şi avertizează că „în curând va trebui să înfruntăm valul crizei economice americane".

Referindu-se în încheiere la problema Indochinei, revista laburistă scrie că „noua ofensivă demnă de admiraţie a trupelor vietnameze" a dovedit din nou cât de deşarte sunt speranţele într'o victorie a trupelor franceze. Unica speranţă reală este încetarea războiului din Indochina şi o pace realizată prin tratative".

Dela Ministerul afacerilor externe al R. P. Ungare

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — M.T.I.

Direcţia informaţiilor din Ministerul afacerilor externe al R.P. Ungare publică următoarele: In ultimul timp cetăţeni austriaci au trecut de mai multe ori în mod ilegal frontiera ungară. Astfel, la 24 noembrie 1953 în regiunea Pusztasomorja, grănicerii unguri au surprins pe teritoriul ungar pe cetăţeanul austriac Joszef Csida, care a declarat că a intrat pe teritoriul ungar pentru a-şi vedea rudele. La 22 decembrie 1953 cetăţeanul austriac Ianos Reischl a trecut frontiera ilegal. La interogatoriu el a declarat că a trecut ilegal frontiera fiind în stare de ebrietate din care cauză a rătăcit. In cursul anchetei efectuate de autorităţile ungare s'a stabilit că Reischl a trecut frontiera ungară fiind într'adevăr în stare de ebrietate. Cât priveşte pe Csida el a pătruns pe teritoriul ungar din eroare. Ziarele şi agenţiile de presă austriace au răspândit ştiri potrivit cărora cei doi cetăţeni austriaci ar fi fost răpiţi de pe teritoriul austriac de către grănicerii unguri. Este cu atât mai limpede că răspândind asemenea ştiri se urmărea înşelarea cu bună ştiinţă a opiniei publice cu cât însăşi nota legaţiei austriace dela Budapesta, înmânată la 4 ianuarie în legătură cu cazul Joszef Csida, constată că şi cetăţeanul austriac Csida a trecut de bună voie pe teritoriul ungar. Ministerul afacerilor externe al R.P. Ungare, în numele guvernului său, a remis la 9 ianuarie o notă legaţiei austriace la Budapesta în care anunţă faptele stabilite şi o informează că autorităţile ungare luând în considerare faptul că persoanele care au trecut frontiera ungară nu au avut nicio intenţie criminală, vor permite celor doi cetăţeni austriaci să se întoarcă în ţara lor şi cer autorităţilor austriace să fixeze data întoarcerii acestora în Austria.

Scurte ştiri

● Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria a hotărît să convoace la 18 aprilie al 3-lea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

● Potrivit unor date incomplete, dela încheierea acordului de armistiţiu în Coreea şi până în decembrie inclusiv, clica militaristă americană a violat spaţiul aerian al părţii coreeano-chineze de 136 ori.

● După cum anunţă corespondentul agenţiei Reuter la Tokio, noua armată a Japoniei — corpul de securitate naţională — a fost înzestrată cu unităţi aeriene. Efectivul echipajelor avioanelor cu care a fost înzestrată armata japoneză este de peste 300 de oameni.

● După cum anunţă ziarele, un nou val de frig s'a abătut asupra nordului Italiei, atingând chiar şi regiunile cu climă dulce.

● Ziarele relatează că în atelierul de reparaţii al căilor ferate austriace din Viena a izbucnit un incendiu, care a provocat pagube de mai multe milioane de şilingi. Recipiente pline cu produse chimice au făcut explozie. Trei locomotive şi acoperişul atelierului, lung de 100 metri, au fost în întregime distruse.

● Ziarul „Daily Worker" anunţă că potrivit datelor unui apel care cheamă la acţiune pentru salvarea democraţilor egipteni arestaţi de autorităţi — un număr de 63 de persoane vor fi judecate în curând la Cairo. Printre acestia se află, în afară de cunoscuta dansatoare Tahia Carioca, Yussef Helmi, secretarul mişcării egiptene pentru apărarea păcii, doctorul Serif Hettata unul din conducătorii Comitetului naţional al muncitorilor şi studenţilor egipteni şi Ahmed Taha, secretar al Comitetului uniunii naţionale a sindicatelor egiptene.

● Tot mai numeroase sunt ţările care, trecând peste politica de dictat a americanilor, cer intensificarea relaţiilor comerciale cu ţările lagărului socialist. Agenţia France Presse relatează că guvernul Birmaniei a propus proiecte de acorduri comerciale Uniunii Sovietice şi R. P. Chineze.

● La 10 ianuarie, întreaga presă centrală din R. Cehoslovacă a publicat Comunicatul Prezidiului guvernului cehoslovac referitor la hotărîrea guvernului de a prezenta spre examinare poporului cehoslovac două proiecte de lege — proiectul legii constituţionale cu privire la comitetele naţionale şi însuşi proiectul de lege cu privire la comitetele naţionale. Proiectul legii constituţionale defineşte comitetele naţionale ca fiind organe locale ale puterii de stat a oamenilor muncii din Republica Cehoslovacă.

Cultură fizică şi sport

Unde-s concurenţii?

In această iarnă există condiţii minunate pentru desfăşurarea unui bogat sezon sportiv. — Colectivele sportive sprijinite de organizaţiile de bază U.T.M. au luat din vreme măsuri pentru folosirea din plin a sezonului sportiv de iarnă. Amenajarea bazelor sportive: pârtii de schi şi patinoare a constituit un lucru principal de care s'au ocupat colectivele sportive, încă înainte de a cădea zăpada şi gerul. O atenţie deosebită s'a acordat reînnoirii şi completării inventarului sportiv de iarnă. Au fost reorganizate secţiile pe ramuri de sport, patinaj, hochei, bob şi schi. Când zăpada s'a aşternut şi gerul a devenit mai aspru, patinatorii şi hocheiştii au şi început antrenamentul pe patinoarele amenajate. Colectivele sportive Locomotiva-Griviţa Roşie şi Progresul I.T.B. din Capitală au obţinut succese deosebite în pregătirea sezonului sportiv de iarnă. De câteva săptămâni pe patinoarele amenajate cu grijă, patinatorii din aceste colective se pregătesc pentru concurs. Şi iată ziua concursului a sosit: Duminică 10 ianuarie Comitetul orăşenesc C.F.S Bucureşti şi Comitetul orăşenesc U.T.M. în colaborare cu consiliul sindical regional au hotărît ca în această zi să se desfăşoare pe patinoarul I.T.B. ca şi pe cel al colectivului sportiv Locomotiva Griviţa Roşie concursuri pentru trecerea normelor de patinaj din cadrul complexului G.M.A. gradul I şi II.

Cu câteva zile înainte s'au luat măsuri — ce-i drept — ca acest concurs să se desfăşoare în cele mai bune condiţiuni. Au fost desemnaţi arbitri, cronometrori şi starteri care să conducă acest concurs. Dar la ora când trebuia început concursul nu exista niciun concurent. Au trecut mai bine de două ore şi însfârşit a sosit... un singur „concurent", venit aici să se antreneze.

— Unde-s concurenţii — se întrebau cu disperare starterii, arbitrii şi cronometrorii? Organizatorii dădeau din umeri.

— Au fost mobilizaţi susţineau tovarăşi din consiliul colectivului sportiv Locomotiva-Griviţa Roşie. Dar...

— Dar în ce fel?

La această întrebare a fost greu să răspundă cineva.

★

Inainte de începerea concursului pe patinoarul I.T.B. şi-au anunţat participarea peste 30 de concurenţi din diferite colective sportive ale Capitalei. Luând startul în diferite probe 100, 200, 500 m. participanţii s'au străduit să obţină rezultate cât mai bune. Tânărul patinator Victor Rădulescu a avut o frumoasă comportare în probele de 200 m., şi 500 m. la categoria patine populare obţinând rezultatele de: 38'18" şi respectiv 1'16" 4/10. El a cucerit astfel norma de patinaj din cadrul complexului G.M.A. gradul I. S'au remarcat deasemeni tinerii patinatori, Corşatea Mircea, Georgescu Dan, Lăzărescu Constanţa şi alţii.

Dacă străduinţa tinerilor patinatori trebue remarcată nu acelaş lucru se poate spune însă despre mobilizarea care a fost făcută şi aici. Colectivul sportiv I.T.B. a prezentat la start numai trei concurenţi. Acelaş este şi numărul fetelor participante la acest concurs

Cum se explică acest lucru?

Aceasta este urmarea faptului că în colectivele sportive n'a fost dusă o muncă temeinică de mobilizare a tinerilor şi mai cu seamă a aspiranţilor G.M.A. pentru a participa la aceste concursuri. La colectivul sportiv Progresul care are trei patinoare şi 40 de perechi de patine, mobilizarea a fost făcută superficial, fugitiv, cu o zi înainte de concurs, anunţându-se doar ora concursului la staţia de radio amplificare. Munca concretă pe care trebuia s'o desfăşoare organizaţia de bază U.T.M. şi colectivul sportiv a fost înlocuită cu o simplă informare. Acelaş lucru s'a petrecut şi la colectivul sportiv Locomotiva-Griviţa Roşie. Asociaţiile sportive n'au pus la îndemâna concurenţilor patine aşa cum a procedat asociaţia Flamura Roşie. Din această pricină membri ai colectivelor sportive din asociaţia Flamura Roşie n'au putut concura.

Sezonul sportiv de iarnă este în plină desfăşurare. Acum trebue folosită fiecare clipă. Cum altcumva decât ca o neglijenţă condamnabilă trebue considerată slaba muncă dusă pentru antrenarea tinerilor patinatori la concursuri şi de antrenarea aspiranţilor G.M.A. la trecerea normelor de patinaj. De acest lucru s'a făcut vinovat comitetul pentru cultură fizică şi sport al oraşului Bucureşti, comitetul orăşenesc U.T.M şi consiliul sindical regional care n'au instruit temeinic colectivele sportive şi organizaţiile de bază U.T.M., care s'au mulţumit să organizeze în pripă aceste concursuri

Sezonul sportiv de iarnă nu aşteaptă. Trebuesc luate măsuri cât mai repede. Asociaţiile sportive trebue să asigure materialele sportive de care au nevoie colectivele sportive. Organizaţiile de bază U.T.M. au datoria să se preocupe intens de mobilizarea tinerilor la concursuri şi mai cu seamă la cele pentru trecerea normelor G.M.A. de patinaj şi schi. Munca trebue desfăşurată cu mai mult simţ de răspundere în această perioadă. Colectivele sportive trebue să acorde mai multă atenţie antrenării maselor de tineri la practicarea patinajului. Trebuesc chemaţi în mijlocul tinerilor patinatori fruntaşi care să împărtăşească din experienţa lor şi să-i ajute pe tineri să înveţe practicarea patinajului. Concursurile trebuesc organizate cât mai des pe toate bazele sportive de iarnă iar organizatorii să desfăşoare o muncă largă de popularizare a concursurilor.

V. RANGA

Turul ciclist al Egiptului

Marţi s'a disputat cea de a 4-a etapă a turului ciclist al Egiptului, pe traseul Assiout-Miniah (128 km.). Victoria a revenit ciclistului belgian Van Menen, care a parcurs distanţa în 3 h. 36'28". Marin Niculescu s'a clasat pe locul 9, cu timpul de 3 h. 36'31". El continuă să ocupe locul 6 în clasamentul general individual.

Spectacole de azi

CINEMATOGRAFE: Patria I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov seria II-a); **Republica, Maxim Gorchi:** Africa (seria II-a); **Bucureşti:** Soldatul victoriei (seria II-a); **Elena Pavel:** Vestitorul vremurilor noi (Belinschi); **Lumina:** Trei telegrame; **Victoria:** Preludiul gloriei; **Timpuri Noi:** Tuberculoza este vindecabilă, Povestea pomilor şi a vântului, Jurnal sovietic nr. 61, Jurnal românesc nr. 1, Vizita de prietenie a unei escadre sovietice în portul Constanţa; **Gh. Doja:** Revizorul; **Alex. Popov:** Documentul misterios; **8 Martie:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Vasile Roaită:** Partizana; **Cultural:** Cântăreţul stepelor; **Griviţa:** Nu-i pace sub măslin; **Constantin David:** Keto şi Kote; **Alex. Sahia:** Egor Bulâciov şi alţii; **Flacăra:** Fiul mării; **T. Vladimirescu:** Scutierul şi cenuşăreasa; **Arta:** Cadavrul viu; **Popular:** Centenarul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", Campionatele mondiale de tenis de masă; **M. Eminescu:** Călătorie îndepărtată;

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79 60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.